

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 94

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

55. sējums
2012. gada 30. marts

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 258/2012 (2012. gada 14. marts), ar kuru īsteno 10. pantu Apvienoto Nāciju Organizācijas Protokolā par šaujamoču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelikumīgu ražošanu un tirdzniecību, kas pievienots Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību (ANO Šaujamoču protokols), un ievieš eksporta atļauju, kā arī importa un tranzīta pasākumus šaujamočiem, to detaļām, sastāvdaļām un munīcijai 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 259/2012 (2012. gada 14. marts), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 648/2004 attiecībā uz fosfātu un citu fosfora savienojumu izmantošanu patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļos un patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos ⁽¹⁾ 16
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 ⁽¹⁾ 22
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 261/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko attiecībā uz līgumattiecībām piena un piena produktu nozarē groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 38

Labojumi

- ★ Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 211/2011 (2011. gada 16. februāris) par pilsoņu iniciatīvu (OV L 65, 11.3.2011.) 49

Cena: EUR 4

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 258/2012

(2012. gada 14. marts),

ar kuru īsteno 10. pantu Apvienoto Nāciju Organizācijas Protokolā par šaujāmieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelikumīgu ražošanu un tirdzniecību, kas pievienots Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību (ANO Šaujāmieroču protokols), un ievieš eksporta atļauju, kā arī importa un tranzīta pasākumus šaujāmieročiem, to detaļām, sastāvdaļām un munīcijai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Padomes Lēmumu 2001/748/EK (2001. gada 16. oktobris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā parakstītu Apvienoto Nāciju Organizācijas Protokolu par šaujāmieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelikumīgu ražošanu un tirdzniecību, kas pievienots Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību ⁽²⁾ (turpmāk "ANO Šaujāmieroču protokols"), Komisija 2002. gada 16. janvārī Kopienas vārdā parakstīja minēto protokolu.

(2) ANO Šaujāmieroču protokols, kura mērķis ir veicināt, sekmēt un stiprināt sadarbību starp pusēm nolūkā novērst, apkarot un izskaust šaujāmieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālu izgatavošanu un aprīti, stājās spēkā 2005. gada 3. jūlijā.

(3) Lai atvieglotu šaujāmieroču izsekošanu un efektīvi apkārotu šaujāmieroču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas nelikumīgu aprīti, ir jāuzlabo informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm, jo īpaši efektīvāk izmantojot jau esošos komunikācijas kanālus.

(4) Personas dati ir jāapstrādā saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu aprīti ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu aprīti ⁽⁴⁾.

(5) Komisija savā 2005. gada 18. jūlija paziņojumā par lielākas drošības garantēšanas pasākumiem attiecībā uz sprāgstvielām, detonatoriem, bumbu izgatavošanas ierīcēm un šaujāmieročiem ⁽⁵⁾ puda savu nodomu īstenot ANO Šaujāmieroču protokola 10. pantu kā daļu no pasākumiem, kurus nepieciešams veikt, lai Savienība varētu noslēgt minēto protokolu.

(6) ANO Šaujāmieroču protokolā pusēm tiek prasīts izveidot vai uzlabot administratīvās procedūras vai sistēmas, lai veiktu efektīvu kontroli attiecībā uz šaujāmieroču izgatavošanu, marķēšanu, importu un eksportu.

⁽³⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽⁵⁾ COM(2005) 329. Tāpat Komisija paziņoja par tehniskām izmaiņām Direktīvā 91/477/EEK, kuru mērķis ir iekļaut ANO protokolā paredzētos atbilstīgos noteikumus attiecībā uz minētajā direktīvā paredzēto ieroču sūtījumiem Kopienas iekšienē, ņemot vērā minētās direktīvas jaunākos grozījumus, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/51/EK (OV L 179, 8.7.2008., 5. lpp.).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. oktobra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 8. marta lēmums.

⁽²⁾ OV L 280, 24.10.2001., 5. lpp.

- (7) Lai panāktu atbilstību ANO Šaujamoču protokolam, tāpat ir jānosaka, ka šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas nelegāla izgatavošana vai aprīte ir noziedzīgs nodarījums, un jāveic pasākumi, lai šādi izgatavotus vai tirgotus priekšmetus varētu konfiscēt.
- (8) Šī regula nebūtu jāpieņem šaujamočiem, to detaļām, būtiskām sastāvdaļām vai munīcijai, kas ir konkrēti paredzēti militāriem mērķiem. ANO Šaujamoču protokola 10. panta prasību izpildei paredzētie pasākumi būtu jāpielāgo, lai noteiktu vienkāršotas procedūras attiecībā uz civilam lietojumam paredzētiem šaujamočiem. Līdz ar to būtu jānodrošina noteikti atvieglojumi attiecībā uz vairākkārtēju sūtījumu atļauju, tranzīta pasākumiem un pagaidu eksportu likumīgiem mērķiem.
- (9) Šī regula neskar Līguma par Eiropas Savienības darbību 346. panta piemērošanu, kurš attiecas uz dalībvalstu būtiskām drošības interesēm, un tā neietekmē ne Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/43/EK (2009. gada 6. maijs), ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem⁽¹⁾, ne arī Padomes Direktīvu 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli⁽²⁾. Turklāt ANO Šaujamoču protokols un līdz ar to šī regula neattiecas uz starpvalstu darījumiem vai starpvalstu sūtījumiem gadījumos, kad minētā protokola piemērošana ierobežotu puses tiesības rīkoties valsts drošības interesēs saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem.
- (10) Direktīvā 91/477/EEK skarti jautājumi, kas saistīti ar šaujamoču nodošanu civilam lietojumam Savienības teritorijā, savukārt šajā regulā īpaša vērība pievērsta pasākumiem attiecībā uz eksportu no Savienības muitas teritorijas uz trešām valstīm vai cauri to teritorijai.
- (11) Ja šaujamočus, to detaļas, būtiskas sastāvdaļas un munīciju importē no trešām valstīm, uz tiem attiecas Savienības tiesību akti, un jo īpaši Direktīvas 91/477/EEK prasības.
- (12) Būtu jānodrošina saskaņotība attiecībā uz uzskaites noteikumiem, kas ir spēkā atbilstoši Savienības tiesību aktiem.
- (13) Lai nodrošinātu šīs regulas pienācīgu piemērošanu, dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai kompetentajām iestādēm piešķirtu attiecīgas pilnvaras.
- (14) Lai uzturētu tādu šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas sarakstu, kuriem saskaņā ar šo regulu ir vajadzīga atļauja, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai šīs regulas I pielikumu saskaņotu ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu⁽³⁾ I pielikumu un Direktīvas 91/477/EEK I pielikumu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (15) Savienība ir pieņēmusi muitas noteikumu kopumu, kas ir ietverts Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽⁴⁾, un tās īstenošanas noteikumus, kuri noteikti Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93⁽⁵⁾. Būtu jāņem vērā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 450/2008 (2008. gada 23. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Modernizētais muitas kodekss)⁽⁶⁾, kuras noteikumi ir piemērojami dažādos posmos saskaņā ar tās 188. pantu. Šī regula nekādi neierobežo pilnvaras, kas noteiktas saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksu un tā īstenošanas noteikumiem.
- (16) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tie tiktu īstenoti. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (17) Šī regula neskar Savienības režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārsūtīšanas, starpniecības un tranzīta kontrolei, kas ir izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 428/2009⁽⁷⁾.
- (18) Šī regula ir saderīga ar citiem attiecīgiem noteikumiem par šaujamočiem, to detaļām, būtiskām sastāvdaļām un munīciju militāram lietojumam, drošības stratēģijām, kājnieku ieroču un vieglo ieroču nelikumīgu apriti un militāro tehnoloģiju eksportu, tostarp ar Padomes Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP (2008. gada 8. decembris), ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ OV L 146, 10.6.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 256, 13.9.1991., 51. lpp.

⁽³⁾ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 145, 4.6.2008., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

- (19) Komisijai un dalībvalstīm būtu savstarpēji jāsniedz informācija par pasākumiem, ko tās veikušas saskaņā ar šo regulu, un cita būtiska informācija, kas ir to rīcībā saistībā ar šo regulu.
- (20) Šī regula neliedz dalībvalstīm piemērot savus konstitucionālos noteikumus par publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DEFINĪCIJAS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Ar šo regulu paredz noteikumus, ar kuriem reglamentē šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas eksporta atļaujas un importa un tranzīta pasākumus, lai īstenotu 10. pantu Apvienoto Nāciju Organizācijas Protokolā par šaujamoču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelikumīgu ražošanu un tirdzniecību, kas pievienots Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību ("ANO Šaujamoču protokols").

2. pants

Šajā regulā:

- 1) "šaujamočis" ir jebkurš portatīvs ierocis ar stobru, no kura kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā tiek izsviests šāviņš, lode vai lādiņš vai kurš ir paredzēts šāviņa, lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā, vai kurš var tikt pārveidots šāviņa, lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā, kā minēts I pielikumā.

Uzskata, ka priekšmets var tikt pārveidots šāviņa, lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā, ja:

— tam ir šaujamoča izskats un

— sakarā ar tā konstrukciju vai materiālu, no kura tas izgatavots, to var šādi pārveidot;

- 2) "detaļas" ir jebkurš elements vai tā aizstājējs, kā minēts I pielikumā, kas ir speciāli konstruēts kādam šaujamočim un būtiski nepieciešams tā darbināšanai, tostarp stobrs, rāmis vai pastobrs, slīdnis vai cilindrs, sprūds vai aizslēgs, kā arī jebkura ierīce, kas konstruēta vai pielāgota šaujamoča šāviena skaņas klusināšanai;

- 3) "būtiskas sastāvdaļas" ir aizslēga mehānisms, patronu nodaļums un šaujamoča stobrs, kas, atsevišķi ņemot, ir

ietverti šaujamoču kategorijā, kurai tie uzliekami vai ir uzlikti;

- 4) "munīcija" ir visa patrona vai tās sastāvdaļas, tostarp patronu čaulas, kapsulas, šaujampulveris, lodes vai lādiņi, ko izmanto šaujamočī, kā minēts I pielikumā, ar noteikumu, ka šīm sastāvdaļām attiecīgajā dalībvalstī ir vajadzīga atļauja;
- 5) "dezaktivēti šaujamoči" ir kopumā šaujamoča definīcijai atbilstoši priekšmeti, kas ir padarīti pastāvīgi nelietojami ar dezaktivēšanas palīdzību, nodrošinot, ka visas šaujamoča galvenās detaļas ir padarītas neatgriezeniski nelietojamas un nenonemamas, neaizvietojamas vai maināmas tādā veidā, kas nodrošinātu iespēju kaut kādā veidā reaktivēt minēto šaujamoči.

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde pārbauda minētos dezaktivēšanas pasākumus. Dalībvalstis paredz, ka saistībā ar šādu pārbaudi izsniedz apliecību vai izziņu, kas apstiprina šaujamoča dezaktivēšanu, vai arī piestiprina skaidri saredzamu attiecīgu marķējumu uz šaujamoča;

- 6) "eksports" ir:

a) eksporta procedūra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 161. panta nozīmē;

b) atkalizvešana Regulas (EEK) Nr. 2913/92 182. panta nozīmē, bet neietverot preces, kuras pārvadā saskaņā ar ārējā tranzīta procedūru, kā noteikts minētās regulas 91. pantā, ja nav piemērotas reeksporta formalitātes, kā minēts tās 182. panta 2. punktā;

- 7) "persona" ir fiziska persona, juridiska persona un, ja spēkā esošās normas to pieļauj, personu apvienība, kas bez juridiskas personas statusa ir tiesīga veikt juridiskas darbības;

- 8) "eksportētājs" ir jebkura persona, kura veic uzņēmējdarbību Savienībā un kura iesniedz eksporta deklarāciju vai kuras vārdā tiek iesniegta eksporta deklarācija, t. i., persona, kurai deklarācijas iesniegšanas laikā ir līgums ar saņēmēju trešā valstī un kurai ir pilnvaras nosūtīt precis ārpus Savienības muitas teritorijas. Ja nav noslēgts eksporta līgums vai līguma īpašnieks nerīkojas savā vārdā, eksportētājs ir persona, kurai ir pilnvaras sūtīt preces ārpus Savienības muitas teritorijas.

Gadījumos, kad tiesības rīkoties ar šaujamočiem, to detaļām, būtiskām sastāvdaļām un munīciju ir personai, kas veic uzņēmējdarbību vai pastāvīgi dzīvo ārpus Savienības, saskaņā ar līgumu, uz kura pamata veic eksportu, uzskata, ka eksportētājs ir līgumslēdzēja puse, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā;

- 9) "Savienības muitas teritorija" ir teritorija Regulas (EEK) Nr. 2913/92 3. panta nozīmē;

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

- 10) "eksporta deklarēšana" ir darbība, ar kuru persona noteiktā veidā un kārtībā paziņo par savu nodomu šaujamočiem, to detaļām, būtiskām sastāvdaļām un munīcijai piemērot eksporta procedūru;
- 11) "pagaidu eksports" ir šaujamoču pārvietošana, tos izvedot ārpus Savienības muitas teritorijas, bet ar nolūku tos reimportēt laikposmā, kas nepārsniedz 24 mēnešus;
- 12) "tranzīts" ir preču pārvadājuma darbība, kurā preces atstāj Savienības muitas teritoriju un šķērso vienas vai vairāku trešo valstu teritoriju un kuras galīgais galamērķis ir cita trešā valsts;
- 13) "pārkraušana" ir tranzīts, kurš ietver preču fizisku izkraušanu no importētāja transportlīdzekļa, kurai seko atkārtota iekraušana, parasti citā transportlīdzeklī, lai veiktu reeksportu;
- 14) "eksporta atļauja" ir:
- vienreizēja atļauja vai licence, kuru piešķir vienam konkrētam eksportētājam attiecībā uz vienu iepriekš zināmu galalietotāju vai saņēmēju trešā valstī un kura attiecas uz vienu sūtījumu, kas satur vienu vai lielāku skaitu šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas; vai
  - vairākkārtēja atļauja vai licence, kuru piešķir vienam konkrētam eksportētājam attiecībā uz vienu iepriekš zināmu galalietotāju vai saņēmēju trešā valstī un kura attiecas uz vairākiem sūtījumiem, kas satur vienu vai lielāku skaitu šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas; vai
  - vispārēja atļauja vai licence, kuru piešķir vienam konkrētam eksportētājam attiecībā uz vairākiem iepriekš zināmiem galalietotājiem vai saņēmējiem vienā vai vairākās trešās valstīs un kura attiecas uz vairākiem sūtījumiem, kas satur vienu vai lielāku skaitu šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas;
- 15) "nelikumīga aprīte" ir šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu vai munīcijas imports, eksports, pārdošana, piegāde, pārvietošana vai pārsūtīšana no vienas dalībvalsts teritorijas vai caur to uz trešās valsts teritoriju, ja ir piemērojams kāds no turpmākajiem:
- attiecīgā dalībvalsts to neatļauj saskaņā ar šīs regulas noteikumiem;
  - šaujamoči nav marķēti saskaņā ar Direktīvas 91/477/EEK 4. panta 1. un 2. punktu;
  - importēšanas laikā importētie šaujamoči nav marķēti vismaz ar vienkāršu marķējumu, kas ļauj noteikt pirmo importa valsti Eiropas Savienībā, vai, ja šaujamočiem šāda marķējuma nav, īpašu marķējumu, pēc kura identificē importētos šaujamočus;
- 16) "izsekošana" ir šaujamoču un, ja iespējams, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas sistemātiska izsekošana no ražotāja līdz pircējam, lai palīdzētu dalībvalstu kompetentajām iestādēm atklāt, izmeklēt un analizēt nelikumīgu izgatavošanu un aprīti.

3. pants

1. Šo regulu nepiemēro:

- starpvalstu darījumiem vai valstu veiktai pārsūtīšanai;
- šaujamočiem, to detaļām, būtiskām sastāvdaļām un munīcijai, ja tie ir īpaši izstrādāti militāram lietojumam, un jebkurā gadījumā – pilnībā automātiskiem šaujamočiem;
- šaujamočiem, to detaļām, būtiskām sastāvdaļām un munīcijai, ja tie ir paredzēti dalībvalstu bruņotajiem spēkiem, policijai vai valsts iestādēm;
- kolekcionāriem un struktūrām, kas nodarbojas ar šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas kultūras un vēstures aspektiem un ko par tādiem saistībā ar šo regulu atzīst dalībvalsts, kuras teritorijā tie veic uzņēmējdarbību, ar noteikumu, ka tiek nodrošināti izsekošanas pasākumi;
- dezaktivētiem šaujamočiem;
- antīkiem šaujamočiem un to kopijām saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ar noteikumu, ka antīkie šaujamoči neietver šaujamočus, kas izgatavoti pēc 1899. gada.

2. Šī regula neskar Regulu (EEK) Nr. 2913/92 (Kopienas Muitas kodekss), Regulu (EEK) Nr. 2454/93 (Kopienas Muitas kodeksa īstenošanas noteikumi), Regulu (EK) Nr. 450/2008 (Modernizētais muitas kodekss), kā arī režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei, ko izveido ar Regulu (EK) Nr. 428/2009 (Divējāda lietojuma regula).

II NODAĻA

EKSPORTA ATĻAUJA, PROCEDŪRAS UN PĀRBAUDES UN IMPORTA UN TRANZĪTA PASĀKUMI

4. pants

1. Šīs regulas I pielikumā uzskaitīto šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas eksportam ir vajadzīga eksporta atļauja, kas izsniegta atbilstīgi II pielikumā ietvertajai veidlapai. Šādu atļauju piešķir tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā eksportētājs veic uzņēmējdarbību, un to izsniedz papīra formātā vai elektroniski.

2. Ja šaujāmieroču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas eksportam ir vajadzīga eksporta atļauja saskaņā ar šo regulu un ja uz šo eksportu attiecas arī atļaujas prasības saskaņā ar Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP, dalībvalstis var izmantot vienotu procedūru, lai izpildītu šajā regulā un kopējā nostājā noteiktās prasības.

3. Ja šaujāmieroči, to detaļas, būtiskas sastāvdaļas un munīcija atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, nevis dalībvalstī, kurā iesniedz eksporta atļaujas pieteikumu, šis fakts ir jānorāda minētajā pieteikumā. Kompetentās iestādes dalībvalstī, kurai iesniegts eksporta atļaujas pieteikums, tūlīt sazinās ar attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu kompetentajām iestādēm un nodrošina vajadzīgo informāciju. Šī dalībvalsts vai šis dalībvalstis 10 darbdienu laikā dara zināmus visus iebildumus, kādi tai vai tām varētu būt pret šādu atļauju piešķiršanu, un tie ir saistoši dalībvalstij, kurai iesniegts pieteikums eksporta atļaujas saņemšanai.

5. pants

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 6. pantu, lai izdarītu grozījumus I pielikumā, pamatojoties uz grozījumiem Regulas (EEK) Nr. 2658/87 I pielikumā un pamatojoties uz grozījumiem Direktīvas 91/477/EEK I pielikumā.

6. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 5. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā paziņo par to vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 5. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

7. pants

1. Pirms eksporta atļaujas izsniegšanas šaujāmieročiem, to detaļām, būtiskām sastāvdaļām un munīcijai attiecīgā dalībvalsts pārbauda, vai:

a) importētāja trešā valsts ir atļāvusi attiecīgu importu; un

b) tranzīta trešās valsts, ja tādas ir, ir sniegušas rakstisku paziņojumu – vēlākais, pirms nosūtīšanas –, ka tām nav iebildumu pret tranzītu. Šis noteikums neattiecas uz:

— sūtījumiem ar jūras vai gaisa transportu un caur trešo valstu ostām vai lidostām ar noteikumu, ka nenotiek pārkraušana vai transporta veida maiņa,

— pagaidu eksportu pārbaudāmā likumīgā nolūkā, kas saistīts ar medībām, šaušanas sportu, novērtēšanu, nekomerciālām izstādēm un remontu.

2. Dalībvalsts var izlemt, ka, ja 20 darbdienu laikā, kopš eksportētājs ir iesniedzis rakstisku lūgumu neiebildst pret tranzītu, iebildumi pret tranzītu nav saņemti, var uzskatīt, ka tranzīta trešā valsts, kurai iesniegts lūgums, neiebildst pret to.

3. Eksportētājs iesniedz par eksporta atļaujas izsniegšanu atbildīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm nepieciešamos dokumentus, ar kuriem pierāda, ka importētāja trešā valsts ir atļāvusi importu un tranzīta trešai valstij nav iebildumu pret tranzītu.

4. Dalībvalstis apstrādā eksporta atļauju pieteikumus termiņā, ko nosaka attiecīgās valsts tiesību aktos vai praksē un kas nepārsniedz 60 darbdienu no dienas, kad kompetentajām iestādēm ir iesniegta visa vajadzīgā informācija. Ārkārtas apstākļos un pienācīgi pamatotos gadījumos minēto termiņu var pagarināt līdz 90 darbdienu.

5. Eksporta atļaujas derīguma termiņš nepārsniedz importa atļaujas derīguma termiņu. Ja importa atļaujā nav precīzi norādīts derīguma termiņš, tad – izņemot ārkārtas apstākļos un pienācīgi pamatotos gadījumos – eksporta atļaujas derīguma termiņš ir vismaz deviņi mēneši.

6. Dalībvalstis var nolemt eksporta atļaujas pieteikuma apstrādes nolūkā izmantot elektroniskus dokumentus.

8. pants

1. Izsekošanas nolūkos eksporta atļaujā un importa licencē vai importa atļaujā, ko izsniegusi importētāja trešā valsts, un pavaddokumentos kopā ir informācija par:

a) izdošanas datumiem un derīguma termiņiem;

- b) izdošanas vietu; uzrāda kompetentajām iestādēm vietā, kur attiecīgos priekšmetus nodod aviosabiedrībai pārvadāšanai ārpus Savienības muitas teritorijas.
- c) eksporta valsti;
- d) importa valsti; Mednieki un sporta šāvēji, atstājot Savienības muitas teritoriju no savas dzīvesvietas dalībvalsts, Eiropas šaujamoču apliecības vietā var uzrādīt citu dokumentu, ko šīs dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata par derīgu šim nolūkam;
- e) attiecīgā gadījumā – tranzīta trešo valsti vai trešām valstīm;
- f) saņēmēju;
- g) galasaņēmēju, ja tas ir zināms sūtīšanas laikā;
- h) ziņām, kas ļauj identificēt šaujamočus, to detaļas, būtiskas sastāvdaļas un munīciju un to daudzumu, tostarp – vēlākais, pirms sūtīšanas – par šaujamoču marķējumu.

2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju, ja tā ir ietverta importa licencē vai importa atļaujā, eksportētājs sniedz iepriekš tranzīta trešām valstīm, vēlākais, pirms sūtīšanas.

9. pants

1. Vienkāršotās procedūras šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas pagaidu eksportam vai reeksportam piemēro šādi:

- a) eksporta atļauja nav vajadzīga:
- i) medniekiem vai sporta šāvējiem pagaidu eksporta veikšanai ceļojumā uz trešo valsti, ja tie ir priekšmeti personiskai lietošanai, ar nosacījumu, ka viņi kompetentajām iestādēm pamato brauciena mērķi, jo īpaši uzrādot uzaicinājumu vai citu pierādījumu tam, ka galamērķa trešā valstī notiks medības vai sporta šaušana, un tas attiecas uz:
- vienu vai vairākiem šaujamočiem,
- to būtiskām sastāvdaļām, ja tie ir marķēti, kā arī detaļām,
- attiecīgo munīciju, kas medniekiem nepārsniedz 800 komplektu un sporta šāvējiem – 1 200 komplektu;
- ii) medniekiem un sporta šāvējiem reeksporta veikšanai, ja tie ir priekšmeti personiskai lietošanai, pēc pagaidu ieviešanas medību vai sporta šaušanas vajadzībām ar nosacījumu, ka šie šaujamoči paliek tādas personas īpašumā, kura veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības muitas teritorijas, un ka šaujamočus reeksportē šai personai;
- b) izceļojot no Savienības muitas teritorijas caur dalībvalsti, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, mednieki vai sporta šāvēji uzrāda kompetentajām iestādēm Eiropas šaujamoču apliecību, kā paredzēts Direktīvas 91/477/EEK 1. un 12. pantā. Izmantojot gaisa satiksmi, Eiropas šaujamoču apliecību

2. Dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem nosaka vienkāršotu procedūru:

- a) šaujamoču reeksportam pēc to pagaidu ieviešanas, lai veiktu novērtēšanu, piedalītos nekomerciālā izstādē vai veiktu ieviešanu pārstrādei saistībā ar remontu, ar nosacījumu, ka šaujamoči paliek tādas personas īpašumā, kura veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības muitas teritorijas, un ka šaujamočus reeksportē šai personai;
- b) šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas reeksportam gadījumā, ja tie kopš brīža, kad tie tiek ievesti Savienības muitas teritorijā, līdz to izvešanai atrodas pagaidu uzglabāšanā;
- c) šaujamoču pagaidu eksportam, lai veiktu to novērtēšanu un remontu vai piedalītos nekomerciālā izstādē, ar nosacījumu, ka eksportētājs pamato šo šaujamoču likumīgu valdījumu un ka viņš tos eksportē saskaņā ar izvešanas pārstrādei vai pagaidu eksporta muitas procedūru.

10. pants

1. Lemjot par to, vai piešķirt eksporta atļauju saskaņā ar šo regulu, dalībvalstis ņem vērā visus atbilstīgos apsvērumus, tostarp attiecīgā gadījumā:

- a) savas saistības un pienākumus, kas tām ir kā attiecīgo starptautisko eksporta kontroles pasākumu vai atbilstošu starptautisko nolīgumu pusēm;
- b) valsts ārpolitikas un drošības politikas apsvērumus, tostarp tos, uz kuriem attiecas Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP;
- c) apsvērumus par paredzēto galīgo izmantojumu, saņēmēju, norādīto galalietotāju un novirzīšanas risku.

2. Izvērtējot eksporta atļaujas pieteikumu, dalībvalstis papildus 1. punktā izklāstītajiem atbilstīgajiem apsvērumiem ņem vērā eksportētāja izmantotos samērīgus un piemērotus līdzekļus un procedūras, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas noteikumiem un mērķiem, kā arī atļaujas izsniegšanas nosacījumiem.

Lemjot par to, vai piešķirt eksporta atļauju saskaņā ar šo regulu, dalībvalstis ievēro savas saistības attiecībā uz sankcijām, kas paredzētas Padomes pieņemtajos lēmumos, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) lēmumos vai Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes juridiski saistošās rezolūcijās, jo īpaši attiecībā uz ieroču embargo.

11. pants

1. Dalībvalstis:

- a) atsakās piešķirt eksporta atļauju, ja pieteikuma iesniedzējam ir sodāmība par rīcību, kas ir kāds no noziedzīgiem nodarījumiem, kuri uzskaitīti 2. panta 2. punktā Padomes Pamatlēmumā 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm⁽¹⁾, vai par jebkādu citu rīcību, ja tā ir nodarījums, par ko paredzētais maksimālais brīvības atņemšanas sods ir vismaz četri gadi vai bargāks sods;
- b) anulē, aptur, groza vai atsauc eksporta atļauju, ja nav izpildīti vai vairs netiek izpildīti tās piešķiršanas nosacījumi.

Šis punkts neskar stingrākas normas, kas paredzētas attiecīgo valstu tiesību aktos.

2. Ja dalībvalstis atsaka, anulē, aptur, groza vai atsauc eksporta atļauju, tās par to paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un veic attiecīgās informācijas apmaiņu ar tām. Ja kādas dalībvalsts kompetentās iestādes ir apturējušas eksporta atļauju, tās apturēšanas perioda beigās paziņo pārējām dalībvalstīm savu galīgo izvērtējumu.

3. Pirms kādas dalībvalsts kompetentās iestādes piešķir eksporta atļauju saskaņā ar šo regulu, tās ņem vērā visus atteikumus saskaņā ar šo regulu, par kuriem tām ir ziņots, lai pārliecinātos, vai citas dalībvalsts vai citu dalībvalstu kompetentās iestādes nav atteikušas atļauju būtībā identiskam darījumam (attiecībā uz priekšmetu ar būtībā identiskiem parametriem vai tehnisko raksturojumu un attiecībā uz to pašu importētāju vai saņēmēju).

Tās var vispirms apspriesties ar tās dalībvalsts vai to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir izdevušas šādu(-us) atteikumu(-us), veikusi anulēšanu, apturēšanu, pārveidošanu vai atcelšanu, kā noteikts 1. un 2. punktā. Ja pēc šādas apspriešanās dalībvalsts kompetentās iestādes nolemj piešķirt atļauju, tās

par to paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, sniedzot visu attiecīgo informāciju, lai paskaidrotu lēmumu.

4. Visa informācija, kuras apmaiņu veic saskaņā ar šā panta noteikumiem, atbilst 19. panta 2. punkta noteikumiem par tās konfidencialitāti.

12. pants

Saskaņā ar saviem spēkā esošajiem tiesību aktiem vai praksi dalībvalstis ne mazāk kā 20 gadus glabā visu tādu informāciju par šaujamočiem un, ja tas ir vajadzīgs un iespējams, to detaļām, būtiskām sastāvdaļām un munīciju, kura nepieciešama, lai izsekotu un identificētu šos šaujamočus, to detaļas, būtiskās sastāvdaļas un munīciju un novērstu vai atklātu to nelikumīgu apriti. Šādā informācijā norāda eksporta atļaujas izsniegšanas vietu un datumu un tās derīguma termiņu; eksporta valsti; importa valsti; attiecīgā gadījumā – trešo tranzīta valsti; saņēmēju; galīgo saņēmēju, ja tas ir zināms eksporta laikā; kā arī priekšmetu aprakstu un daudzumu, tostarp jebkādu to marķējumu.

Šo pantu nepiemēro 9. pantā minētajam eksportam.

13. pants

1. Ja dalībvalstīm rodas aizdomas, tās prasa importētājām trešām valstīm apstiprināt nosūtītā šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu vai munīcijas sūtījuma saņemšanu.

2. Pēc tādas eksportētājas trešās valsts pieprasījuma, kura eksporta laikā ir ANO šaujamoču protokola puse, dalībvalstis apstiprina nosūtītā šaujamoču, to detaļu, būtisku sastāvdaļu vai munīcijas sūtījuma saņemšanu Savienības muitas teritorijā, ko parasti dara, uzrādot attiecīgus muitas importa dokumentus.

3. Dalībvalstis ievēro 1. un 2. punktu saskaņā ar saviem spēkā esošajiem tiesību aktiem vai praksi. Jo īpaši attiecībā uz eksportu dalībvalsts kompetentā iestāde var lemt par to, vai vērsties pie eksportētāja vai tieši sazināties ar importētāju trešo valsti.

14. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai garantētu, ka to atļauju izsniegšanas procedūras ir drošas un ka ir iespējams pārbaudīt vai apstiprināt atļaujas dokumentu autentiskumu.

Pārbaudīšanu un apstiprināšanu attiecīgos gadījumos var nodrošināt, arī izmantojot diplomātiskus kanālus.

15. pants

Lai nodrošinātu šīs regulas pareizu piemērošanu, dalībvalstis veic samērīgus pasākumus, kas vajadzīgi, lai to kompetentās iestādes varētu:

⁽¹⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

- a) ievākt informāciju par visiem pasūtījumiem vai darījumiem, kuros ir iesaistīti šaujamočļi, to detaļas, būtiskas sastāvdaļas un municija; un
- b) nodrošināt, ka visi eksporta kontroles pasākumi tiek pienācīgi piemēroti, kas jo īpaši var ietvert tiesības iekļūt eksporta darījumā ieinteresēto personu telpās.

16. pants

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

III NODAĻA

MUITAS FORMALITĀTES

17. pants

1. Kārtojot muitas formalitātes šaujamočļi, to detaļu, būtisku sastāvdaļu vai municijas eksportam, eksportētājs iesniedz eksporta muitas iestādei pierādījumu, ka ir saņemtas visas vajadzīgās eksporta atļaujas.

2. Var prasīt, lai eksportētājs iesniedz visu pierādījumam iesniegto dokumentu tulkojumu tās dalībvalsts valstī, kurā iesniedz eksporta deklarāciju.

3. Neskarot pilnvaras, kas dalībvalstīm ir piešķirtas saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2913/92, tās uz laiku, kas nepārsniedz 10 dienas, aptur eksporta procesu no savas teritorijas vai, ja vajadzīgs, citādi aizkavē šaujamočļi, to detaļu, būtisku sastāvdaļu vai municijas, uz ko attiecas derīga eksporta atļauja, izvešanu no Savienības muitas teritorijas caur savu teritoriju, ja tām ir pamats aizdomām, ka:

- a) piešķirot eksporta atļauju, nav ņemta vērā būtiska informācija; vai
- b) kopš atļaujas izdošanas apstākļi ir būtiski mainījušies.

Ārkārtas apstākļos un pienācīgi pamatotos gadījumos minēto termiņu var pagarināt līdz 30 dienām.

4. Šā panta 3. punktā minētajā termiņā vai pagarinātajā termiņā dalībvalsts vai nu izlaiž šaujamočļi, to detaļas, būtiskas sastāvdaļas vai municiju, vai arī veic darbību saskaņā ar 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

18. pants

1. Dalībvalstis var noteikt, ka muitas formalitātes šaujamočļi, to detaļu, būtisku sastāvdaļu vai municijas eksportam kārtojamas tikai šim nolūkam pilnvarotās muitas iestādēs.

2. Dalībvalstis, kuras izmanto 1. punktā paredzēto iespēju, informē Komisiju par attiecīgi pilnvarotajām muitas iestādēm vai par turpmākām izmaiņām attiecībā uz tām. Komisija šo informāciju publicē un katru gadu to atjaunina *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*.

IV NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

19. pants

1. Dalībvalstis, sadarbojoties ar Komisiju un saskaņā ar 21. panta 2. punktu, veic visus atbilstīgos pasākumus, lai izveidotu

tiešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm nolūkā uzlabot ar šo regulu noteikto pasākumu efektivitāti. Šādā informācijā var iekļaut:

- a) sīkākas ziņas par eksportētājiem, kuru atļaujas pieprasījums ir noraidīts, vai par eksportētājiem, par kuriem dalībvalstis ir pieņēmušas lēmumus saskaņā ar 11. pantu;
- b) datus par saņēmējiem vai citiem procesa dalībniekiem, kas ir iesaistīti aizdomīgās darbībās, un, ja iespējams, par veiktajiem maršrutiem.

2. Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97⁽¹⁾ par savstarpēju palīdzību, un jo īpaši tās noteikumus par informācijas konfidencialitāti, *mutatis mutandis* piemēro pasākumiem saskaņā ar šo pantu, neskarot šīs regulas 20. pantu.

V NODAĻA

VISPĀRĒJI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

1. Izveido šaujamočļi eksporta koordinācijas grupu ("koordinācijas grupa"), kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Ikviens dalībvalstis tajā ieceļ savu pārstāvi.

Koordinācijas grupa izskata visus jautājumus, kuri attiecas uz šīs regulas piemērošanu un kurus var ierosināt priekšsēdētājs vai dalībvalstu pārstāvji. Tai ir saistoši Regulas (EK) Nr. 515/97 noteikumi par konfidencialitāti.

2. Ikreiz, kad tas ir nepieciešams, koordinācijas grupas priekšsēdētājs vai koordinācijas grupa apspriežas ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, kuras skar šī regula.

21. pants

1. Ikviens dalībvalsts informē Komisiju par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti, īstenojot šo regulu, tostarp par 16. pantā minētajiem pasākumiem.

2. Līdz 2012. gada 19. aprīlim katra dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par savām valsts iestādēm,

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpēju palīdzību un sadarbību ar Komisiju, lai nodrošinātu pareizu to tiesību aktu piemērošanu, kas attiecas uz muitas un lauksaimniecības jautājumiem (OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.).

kuras ir kompetentas īstenot 7., 9., 11. un 17. pantu. Pamatojoties uz šo informāciju, Komisija publicē un katru gadu atjaunina minēto iestāžu sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

3. Līdz 2017. gada 19. aprīlim un turpmāk pēc koordinācijas grupas pieprasījuma, un jebkurā gadījumā ne retāk kā reizi 10 gados, Komisija pārskata šīs regulas īstenošanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par tās piemērošanu, kurā ietver atbilstošus priekšlikumus tās grozījumiem. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu visu informāciju, kas vajadzīga šā ziņojuma sagatavošanai, tostarp informāciju par 4. panta 2. punktā paredzētās vienotās procedūras izmantošanu.

22. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2013. gada 30. septembra.

Tomēr 13. panta 1. un 2. punktu piemēro no trīsdesmitās dienas pēc dienas, kad ANO Šaujāmieroču protokols stājas spēkā Eiropas Savienībā pēc tā noslēgšanas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. pantu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 14. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN

I PIELIKUMS ⁽¹⁾

Šaujamo ieroci, to detaļu, būtisku sastāvdaļu un munīcijas saraksts

	Apraksts	KN kods ⁽¹⁾
1.	Pusautomātiskie īsstobra ieroči vai pārlādējamie īsstobra ieroči	ex 9302 00 00
2.	Vienšāviena īsstobra šaujamieroči ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centru	ex 9302 00 00
3.	Vienšāviena īsstobra šaujamieroči, kuru kopējais garums ir mazāks par 28 cm, ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas malu	ex 9302 00 00
4.	Pusautomātiskie garstobra ieroči, kuru aptverē un patronu nodalījumā kopumā var ievietot vairāk par trim patronām	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5.	Pusautomātiskie garstobra šaujamieroči, kuru aptverē un patronu nodalījumā kopumā nevar ievietot vairāk par trim patronām, ja lādējamā ierīce ir noņemama vai ja nav skaidrs, ka ieroci ar parastiem darbarīkiem nevar pārveidot par ieroci, kura aptvere un patronu nodalījums var kopumā saturēt vairāk nekā trīs patronas	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6.	Pārlādējamie un pusautomātiskie garstobra šaujamieroči ar gludu stobru, kura garums nepārsniedz 60 cm	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7.	Pusautomātiski šaujamieroči civilai lietošanai, kuri atgādina ieroci ar automātisko mehānismu	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8.	Pārlādējamie garstobra šaujamieroči, kas nav uzskaitīti 6. punktā	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9.	Vienšāviena garstobra šaujamieroči ar vītņstobru	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10.	Pusautomātiskie garstobra šaujamieroči, kas nav uzskaitīti 4. līdz 7. punktā	ex 9303 90 00
11.	Vienšāviena īsstobra šaujamieroči, kuru kopējais garums nav mazāks par 28 cm, ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas malu	ex 9302 00 00
12.	Vienšāviena garstobra šaujamieroči ar gludu stobru	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13.	Detaļas, kas ir speciāli projektētas kādam šaujamierocim un būtiski nepieciešamas tā darbībai, tostarp stobrs, rāmis vai pastobrs, slīdnis vai cilindrs, sprūds vai aizslēgs, kā arī jebkura ierīce, kas projektēta vai pielāgota šaujamieroča šāviena skaņas klusināšanai Jebkura šādu šaujamieroču būtiska daļa: aizslēga mehānisms, patronu nodalījums un šaujamieroča stobrs, kas, atsevišķi ņemot, ir ietverti šaujamieroču kategorijā, kurai tie uzliekami vai ir uzlikti	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Pamatojoties uz kombinēto nomenklatūru, kas ir noteikta ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu.

	Apraksts	KN kods (1)
14.	Munīcija: visa patrona vai tās sastāvdaļas, tostarp patronu čaulas, kapsulas, šaujampulveris, lodes vai lādiņi, ko izmanto šaujamieročī, ar noteikumu, ka šīm daļām attiecīgajā dalībvalstī ir vajadzīga atļauja	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15.	Kolekcijas un kolekciju priekšmeti, kam ir vēsturiska vērtība Senlietas, kas vecākas par 100 gadiem	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

(1) Ja ir norādīts "ex" kods, darbības jomu nosaka, pamatojoties uz KN kodu un atbilstīgo aprakstu kopumā.

Šajā pielikumā:

- a) "īsstobra šaujamierocis" ir šaujamierocis, kura stobrs nepārsniedz 30 centimetrus vai kura kopējais garums nepārsniedz 60 centimetrus;
- b) "garstobra šaujamierocis" ir jebkurš šaujamierocis, kurš nav īsstobra šaujamierocis;
- c) "automātiskais šaujamierocis" ir šaujamierocis, kas pārlādējas automātiski katru reizi, kad izšauta viena patrona, un ar kuru var izšaut vairāk nekā vienu patronu ar vienu gaiļa piespiedienu;
- d) "pusautomātiskais šaujamierocis" ir šaujamierocis, kas pārlādējas automātiski katru reizi, kad izšauta viena patrona, un ar kuru var izšaut tikai vienu patronu ar vienu gaiļa piespiedienu;
- e) "pārlādējamais šaujamierocis" ir šaujamierocis, kuru pēc vienas patronas izšaušanas ir paredzēts pārlādēt no aptveres vai cilindra ar roku;
- f) "vienšāviens šaujamierocis" ir šaujamierocis bez aptveres, kuru pielādē pirms katra šāviens, ar roku ieliekot patronu nodalījumā vai aizslēgā pie stobra resgaļa.

II PIELIKUMS

(eksporta atļaujas veidlapu paraugi)

(kā minēts šīs regulas 4. pantā)

Piešķirot eksporta atļaujas, dalībvalstis izsniegtajā veidlapā skaidri norāda atļaujas veidu.

Šī eksporta atļauja ir derīga visās Eiropas Savienības dalībvalstīs līdz tās derīguma termiņa beigām.

EIROPAS SAVIENĪBA		IEROČU EKSPORTS (Regula (ES) Nr. 258/2012)		
Atļaujas veids				
Vienreizēja ☐ Vairākkārtēja ☐ Vispārēja ☐				
ATĻAUJA	1	1. Eksportētājs <i>(EORI numurs, ja vajadzīgs)</i>	Nr.	
			2. Atļaujas identifikācijas numurs ⁽¹⁾	
			3. Derīguma termiņš	
			4. Informācija par kontaktpersonu	
		5. Saņēmējs(-i) <i>(EORI numurs, ja vajadzīgs)</i>	6. Izdevējstāde	
		7. Aģents(-i)/pārstāvis(-ji) <i>(ja tie nav eksportētāji) (EORI numurs, ja vajadzīgs)</i>	Nr.	
			8. Eksportētāja(-as) valsts(-is)	Kods ⁽²⁾
			9. Importētāja(-as) valsts(-is) un importa atļauju skaits	Kods ⁽²⁾
		10. Galasaņēmējs(-i) <i>(ja zināms nosūtīšanas brīdī) (EORI numurs, ja vajadzīgs)</i>	11. Tranzīta trešās valstis <i>(ja vajadzīgs)</i>	Kods ⁽²⁾
			12. Dalībvalsts(-is), kurā(-ās) paredzēta muitas eksporta procedūras piemērošana	Kods ⁽²⁾
		13. Priekšmetu apraksts	14. Harmonizētās sistēmas vai kombinētās nomenklatūras kods <i>(ja vajadzīgs – 8 ciparu kods)</i>	
		13.a Marķējums	15. Valūta un vērtība	16. Priekšmetu daudzums
		17. Galīgais izmantojums <i>(ja vajadzīgs)</i>	18. Līguma datums <i>(ja vajadzīgs)</i>	19. Muitas eksporta procedūra
	20. Papildu ziņas, kas jāsniedz saskaņā ar valsts tiesību aktiem <i>(jānorāda veidlapā)</i>			
	Vieta jau iepriekš iespiestai informācijai			
	Pēc dalībvalstu ieskatiem			
	Aizpilda izdevējstāde			
	Paraksts	Zīmogs		
	Izdevējstāde			
	Vieta un datums			

⁽¹⁾ Aizpilda izdevējstāde.⁽²⁾ Skatīt Padomes Regulu (EK) Nr. 1172/95 (OV L 118, 25.5.1995., 10. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBA

1.a ⁽¹⁾	1. Eksportētājs	2. Identifikācijas numurs	9. Importētāja valsts un importa atļaujas numurs		
	5. Saņēmējs				
ATĻAUJA	13.1. Priekšmetu apraksts	14. Preču kods (<i>ja vajadzīgs – 8 ciparu kods</i>)			
	13.a Marķējums	15. Valūta un vērtība	16. Priekšmetu daudzums		
	13.2. Priekšmetu apraksts	14. Preču kods (<i>ja vajadzīgs – 8 ciparu kods</i>)			
	13.a Marķējums	15. Valūta un vērtība	16. Priekšmetu daudzums		
	13.3. Priekšmetu apraksts	14. Preču kods (<i>ja vajadzīgs – 8 ciparu kods</i>)			
	13.a Marķējums	15. Valūta un vērtība	16. Priekšmetu daudzums		
	13.4. Priekšmetu apraksts	14. Preču kods (<i>ja vajadzīgs – 8 ciparu kods</i>)			
	13.a Marķējums	15. Valūta un vērtība	16. Priekšmetu daudzums		
	13.5. Priekšmetu apraksts	14. Preču kods (<i>ja vajadzīgs – 8 ciparu kods</i>)			
	13.a Marķējums	15. Valūta un vērtība	16. Priekšmetu daudzums		
	13.6. Priekšmetu apraksts	14. Preču kods (<i>ja vajadzīgs – 8 ciparu kods</i>)			
	13.a Marķējums	15. Valūta un vērtība	16. Priekšmetu daudzums		
	13.7. Priekšmetu apraksts	14. Preču kods (<i>ja vajadzīgs – 8 ciparu kods</i>)			
	13.a Marķējums	15. Valūta un vērtība	16. Priekšmetu daudzums		
	Piezīme. Par katru saņēmēju aizpilda atsevišķu paraugu saskaņā ar 1.a paraugu. 22. slejas 1. daļā norāda atlikušo daudzumu un 22. slejas 2. daļā norāda daudzuma samazinājumu šajā gadījumā.				

21. Neto daudzums/vērtība (<i>neto masa/cita mērvienība, to norādot</i>)		23. Daudzums/vērtība, par kuru ieturēts nodoklis (vārdiem)	24. Muitas dokuments (<i>veids un numurs</i>) vai izraksts (<i>Nr.</i>) un nodokļa ieturēšanas datums	25. Dalībvalsts, vārds un uzvārds, paraksts un zīmogs par nodokļu ieturēšanu
22. Cipariem				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				

(1) Par katru saņēmēju aizpilda atsevišķu paraugu.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 259/2012

(2012. gada 14. marts),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 648/2004 attiecībā uz fosfātu un citu fosfora savienojumu izmantošanu patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļos un patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

nebūtu jārada risks vai būtu jārada mazāks risks cilvēkiem un/vai videi. Tāpēc vajadzības gadījumos šādu vielu novērtēšanai būtu jāizmanto REACH⁽⁴⁾ sistēma.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

- (3) Ņemot vērā fosfātu un citu fosfora savienojumu mijiedarbību, ir nopietni jāapsver fosfātu izmantošanas ierobežojumu darbības joma un līmenis attiecībā uz patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļiem un patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamiem mazgāšanas līdzekļiem. Ierobežojums būtu jāpiemēro ne tikai attiecībā uz fosfātiem, bet arī attiecībā uz visiem fosfora savienojumiem, lai nepieļautu, ka fosfāti vienkārši tiek aizstāti ar citiem fosfora savienojumiem. Fosfora sastāva limitam vajadzētu būt pietiekami zemam, lai efektīvi novērstu uz fosfātu bāzes veidotu patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļu tirdzniecību, bet vienlaikus pietiekami augstam, lai varētu izmantot minimālu fosfonātu daudzumu, kas vajadzīgs alternatīvu mazgāšanas līdzekļu sastāvā.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru⁽²⁾,

tā kā:

- (4) Pašlaik nav lietderīgi Savienības līmenī paplašināt fosfātu un citu fosfora savienojumu izmantošanas ierobežojumu patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļos un patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos, attiecinot tos uz rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem mazgāšanas līdzekļiem, jo pagaidām nav pieejamas tehniski un ekonomiski piemērotas alternatīvas fosfātu izmantošanai minētajos mazgāšanas līdzekļos. Attiecībā uz patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamiem mazgāšanas līdzekļiem iespējams, ka tuvākajā nākotnē alternatīvas būs plašāk pieejamas. Tāpēc ir lietderīgi noteikt fosfātu izmantošanas ierobežojumu minētajos mazgāšanas līdzekļos. Lai veicinātu jaunu produktu izstrādi, šāds ierobežojums būtu jāpiemēro no kāda datuma nākotnē, kad fosfātu alternatīvas varētu būt plaši pieejamas. Tāpat ir lietderīgi noteikt maksimālo pieļaujamo fosfora saturu, pamatojoties uz pierādījumiem, tostarp spēkā esošajiem valsts noteiktajiem ierobežojumiem attiecībā uz fosfora saturu patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos. Tomēr ir arī nepieciešams paredzēt, ka, pirms minētais ierobežojums kļūst piemērojams Savienības mērogā, Komisijai būtu jāveic vispusīgs robežvērtību novērtējums, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamajiem datiem, un pamatotā gadījumā jāiesniedz tiesību akta priekšlikums. Minētajā novērtējumā būtu jāaplūko, kādu ietekmi uz vidi, rūpniecību un patērētājiem rada patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamie mazgāšanas līdzekļi, kuros fosfora līmenis

- (1) Komisija 2007. gada 4. maija ziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 648/2004⁽³⁾ novērtēja fosfātu izmantošanu mazgāšanas līdzekļos. Veicot papildu analīzi, tika secināts, ka fosfātu izmantošana patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļos un patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos būtu jāierobežo, lai mazinātu mazgāšanas līdzekļos esošo fosfātu ietekmi uz eitrofikācijas riskiem un lai mazinātu fosfātu attīrīšanas izmaksas notekūdeņu attīrīšanas iekārtās. Minētie izmaksu ietaupījumi atsver izmaksas, ko radītu patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļu sastāva pārveidošana, izmantojot fosfātu alternatīvas.

- (2) Efektīvām alternatīvām uz fosfātu bāzes veidotiem patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļiem ir vajadzīgs neliels daudzums citu fosfora savienojumu, proti, fosfonātu, kas varētu kaitēt videi, ja tos lieto lielākā daudzumā. Lai gan ir svarīgi mudināt patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļu un patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamo mazgāšanas līdzekļu ražošanā izmantot alternatīvas vielas, kuru ietekme uz vidi ir labvēlīgāka nekā fosfātiem un citiem fosfora savienojumiem, šādām vielām normālos izmantošanas apstākļos

(1) OV C 132, 3.5.2011., 71. lpp.

(2) Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. decembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 10. februāra lēmums.

(3) OV L 104, 8.4.2004., 1. lpp.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

- pārsniedz un kuros tas nesasniedz V1a pielikumā minēto robežvērtību, kā arī alternatīvas, ņemot vērā tādus faktorus kā izmaksas, pieejamība, tīrīšanas efektivitāte un ietekme uz notekūdeņu attīrīšanu.
- (5) Viens no šīs regulas mērķiem ir aizsargāt vidi, samazinot eitrofikāciju, ko izraisa fosfors, kuru satur patērētāju izmantojamie mazgāšanas līdzekļi. Tāpēc nebūtu lietderīgi likt dalībvalstīm, kurās jau pastāv ierobežojumi attiecībā uz fosfora saturu patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos, pielāgot minētos ierobežojumus, pirms kļūst piemērojami Savienības ierobežojumi. Turklāt ir vēlams pēc iespējas drīz ļaut dalībvalstīm pakāpeniski ieviest šajā regulā noteiktos ierobežojumus.
- (6) Lai vienkāršotu lasāmību, atsaucēs vietā uz attiecīgo ISO standartu Regulā (EK) Nr. 648/2004 būtu jāiekļauj jēdziena "tīrīšana" definīcija; tāpat būtu jāiekļauj arī definīcijas jēdzieniem "patērētāju veļas mazgāšanas līdzeklis" un "patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojams mazgāšanas līdzeklis". Turklāt ir lietderīgi precizēt jēdziena "laišana tirgū" definīciju un iekļaut definīciju jēdzienam "darīt pieejamu tirgū".
- (7) Lai pēc iespējas īsākā laikā sniegtu precīzu informāciju, ir lietderīgi modernizēt veidu, kādā Komisija publicē kompetento iestāžu un apstiprināto laboratoriju sarakstus.
- (8) Lai pielāgotu Regulu (EK) Nr. 648/2004 zinātnes un tehnikas attīstībai un ieviestu noteikumus par šķīdinātājus saturošiem mazgāšanas līdzekļiem un lai ieviestu atbilstīgas, uz riska apsvērumiem pamatotas, individuālas koncentrācijas robežvērtības alerģiju izraisošām smaržvielām, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz minētās regulas pielikumu grozījumiem, kas ir nepieciešami, lai sasniegtu minētos mērķus. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (9) Dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 648/2004 pārkāpumiem, un jānodrošina to īstenošana. Minētajām sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un atturošām.
- (10) Ir lietderīgi atlikt šajā regulā noteikto ierobežojumu piemērošanu, lai uzņēmējiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, ļautu pārveidot savus uz fosfāta bāzes veidotos patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļus un patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļus, izmantojot alternatīvas savā parastajā produktu pārveides ciklā, lai mazinātu to izmaksas.
- (11) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, samazināt patērētāju mazgāšanas līdzekļos esošo fosfātu ietekmi uz eitrofikācijas riskiem, mazināt fosfātu attīrīšanas izmaksas notekūdeņu attīrīšanas iekārtās un nodrošināt patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļu un patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamo mazgāšanas līdzekļu iekšējā tirgus netraucētu darbību – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo valsts pasākumi ar atšķirīgām tehniskām specifikācijām nevar nodrošināt visaptverošu valsts robežas šķērsojoša ūdens kvalitātes uzlabošanu, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (12) Tādēļ Regula (EK) Nr. 648/2004 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 648/2004 groza šādi:

- 1) regulas 1. panta 2. punkta trešo un ceturto ievilkumu aizstāj ar šādiem un pievieno piekto ievilkumu:

- "mazgāšanas līdzekļu, tostarp alerģiju izraisošu smaržvielu, papildu marķēšana,
- ražotāju sniegtās ziņas, kurām jābūt dalībvalstu kompetento iestāžu un medicīniskā personāla rīcībā,
- fosfātu un citu fosfora savienojumu satura ierobežojumi patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļos un patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos.";

- 2) regulas 2. pantu groza šādi:

- a) iekļauj šādus punktus:

- "1.a "Patērētāju veļas mazgāšanas līdzeklis" ir veļas mazgāšanai paredzēts mazgāšanas līdzeklis, kas laists tirgū neprofesionālai izmantošanai, tostarp publiskās veļas mazgātavās.

1.b "Patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojams mazgāšanas līdzeklis" ir mazgāšanas līdzeklis, kas laists tirgū neprofesionālai izmantošanai automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. “Tīrīšana” ir process, kurā nevēlami nogulsņējumi tiek atdalīti no virsmas vai tās iekšpusēs, tos izšķīdinot vai izkļiedējot.”;

c) panta 9. punktu aizstāj ar šādiem:

“9. “Laist tirgū” nozīmē pirmo reizi darīt pieejamu Savienības tirgū. Importu Savienības muitas teritorijā uzskata par laišanu tirgū.

9.a “Darīt pieejamu tirgū” nozīmē par maksu vai bez maksas piegādāt izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Savienības tirgū, veicot komerciālu darbību.”;

3) iekļauj šādu pantu:

“4.a pants

Fosfātu un citu fosfora savienojumu satura ierobežojumi

Regulas VIa pielikumā uzskaitītos mazgāšanas līdzekļus, kas neatbilst fosfātu vai citu fosfora savienojumu satura ierobežojumiem, kas noteikti minētajā pielikumā, nelaiž tirgū no tajā noteiktajiem datumiem.”;

4) regulas 8. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija publisko 1. punktā minēto kompetento iestāžu un 2. punktā minēto apstiprināto laboratoriju sarakstus.”;

5) regulas 11. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Papildus uz patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļu un patērētāju automātiskajās veļas mazgājamās mašīnās lietojamo mazgāšanas līdzekļu iepakojuma uzrāda VII pielikuma B daļā paredzēto informāciju.”;

6) regulas 12. panta 3. punktu svīturo;

7) regulas 13. un 14. pantu aizstāj ar šādiem:

“13. pants

Pielikumu pielāgošana

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 13.a pantu, lai veiktu grozījumus, kas vajadzīgi, lai zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgotu I līdz IV, VII un VIII pielikumu. Ja vien iespējams, Komisija izmanto Eiropas standartus.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 13.a pantu, lai veiktu grozījumus šīs regulas pielikumos attiecībā uz šķīdinātājus saturošiem mazgāšanas līdzekļiem.

3. Ja Patērētāju drošības zinātniskā komiteja, pamatojoties uz riska apsvērumiem, noteikusi individuālu robežkoncentrāciju alerģiju izraisošām smaržvielām, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 13.a pantu, lai attiecīgi pielāgotu VII pielikuma A daļā noteikto 0,01 % robežkoncentrāciju.

13.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 13. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2012. gada 19. aprīlis. Līdz 2016. gada 19. jūlijam Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz turpmākiem piecu gadu laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra šāda laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā paziņo par to vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 13. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

14. pants

Brīvas aprites klauzula

1. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē to, ka šīs regulas prasībām atbilstīgi mazgāšanas līdzekļi un/vai tajos izmantojamās virsmaktīvās vielas tiek darītas pieejamas tirgū, izmantojot pamatojumu, kas aplūkots šajā regulā.

2. Pamatotos gadījumos, jo īpaši tādos, ko var pamatot ar sabiedrības veselības vai vides aizsardzību, un ja ir pieejamas tehniski un ekonomiski īstenojamas alternatīvas, dalībvalstis var saglabāt vai noteikt valsts noteikumus par ierobežojumiem attiecībā uz fosfātu un citu fosfora savienojumu saturu mazgāšanas līdzekļos, kuriem V1a pielikumā nav noteikti nekādi satura ierobežojumi.

3. Dalībvalstis var saglabāt valsts noteikumus, kas bija spēkā 2012. gada 19. martā, par ierobežojumiem attiecībā uz fosfātu un citu fosfora savienojumu saturu mazgāšanas līdzekļos, kuriem V1a pielikumā nav noteikti nekādi satura ierobežojumi. Par šādiem spēkā esošiem valsts pasākumiem paziņo Komisijai līdz 2012. gada 30. septembrim, un tie var palikt spēkā līdz datumam, kad kļūst piemērojami V1a pielikumā noteiktie ierobežojumi.

4. No 2012. gada 19. marta līdz 2016. gada 31. decembrim pamatotos gadījumos, jo īpaši tādos, ko var pamatot ar sabiedrības veselības vai vides aizsardzību, un ja ir pieejamas tehniski un ekonomiski īstenojamas alternatīvas, dalībvalstis var pieņemt valsts noteikumus, ar kuriem ievieš V1a pielikuma 2. punktā noteikto ierobežojumu attiecībā uz fosfātu un citu fosfora savienojumu saturu. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus šādus pasākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (*).

5. Komisija 3. un 4. punktā minēto valsts pasākumu sarakstu padara publiski pieejamu.

(*) OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.”;

8) regulas 15. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ja dalībvalstij ir pamats uzskatīt, ka konkrēts mazgāšanas līdzeklis, lai gan tas atbilst šīs regulas prasībām, var apdraudēt cilvēku vai dzīvnieku drošību, veselību vai vidi, tā savā teritorijā var veikt visus apdraudējumam atbilstīgus pagaidu pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais mazgāšanas līdzeklis vairs nerada minēto apdraudējumu un tiek izņemts no tirgus vai atsaukts saprātīgā termiņā vai tā pieejamība tiek citādi ierobežota.

Šī dalībvalsts par to tūlīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju, pamatojot savu lēmumu.”;

9) regulas 16. pantu aizstāj ar šādu:

“16. pants

Ziņojums

1. Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim, ņemot vērā informāciju no dalībvalstīm par fosfora saturu patērētāju

automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos, ko laiž tirgū to teritorijā, un ņemot vērā jebkādos esošos vai jaunus zinātnes datus, kas tai pieejami attiecībā uz fosfātus saturošām vielām un vielām ar alternatīvu sastāvu, vispusīgi novērtē, vai V1a pielikuma 2. punktā noteiktais ierobežojums būtu jāgroza. Minētajā novērtējumā ietver analīzi par ietekmi uz vidi, rūpniecību un patērētājiem, ko rada patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamie mazgāšanas līdzekļi, kuros fosfora līmenis pārsniedz un kuros tas nesasniedz V1a pielikumā minēto robežvērtību, ņemot vērā tādas faktorus kā izmaksas, pieejamība, tīrīšanas efektivitāte un ietekme uz notekūdeņu attīrīšanu. Minēto vispusīgo novērtējumu Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Turklāt, ja Komisija, pamatojoties uz 1. punktā minēto vispusīgo novērtējumu, uzskata, ka fosfātu un citu fosfora savienojumu satura ierobežojumus patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos vajag pārskatīt, tā līdz 2015. gada 1. jūlijam iesniedz attiecīgu tiesību akta priekšlikumu. Šāda priekšlikuma mērķim jābūt minimizēt negatīvo ietekmi, ko visi patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamie mazgāšanas līdzekļi rada plašākai videi, vienlaikus ņemot vērā ekonomiskās izmaksas, kas norādītas minētajā vispusīgajā novērtējumā. Ja vien Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz šādu priekšlikumu, līdz 2016. gada 31. decembrim nenolemj citādi, V1a pielikuma 2. punktā minētā robežvērtība no minētajā punktā noteiktās dienas kļūst par fosfora satura ierobežojumu patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamās mazgāšanas līdzekļos.”;

10) regulas 18. pantu aizstāj ar šādu:

“18. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Tas var ietvert arī attiecīgus pasākumus, kas ļauj dalībvalstu kompetentajām iestādēm neļaut darīt pieejamus tirgū šai regulai neatbilstīgus mazgāšanas līdzekļus vai tajos izmantotajās virsmaktīvās vielas. Paredzētajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par minētajiem noteikumiem un visiem turpmākiem grozījumiem, kas ietekmē minētos noteikumus.

Minētajos noteikumos paredz pasākumus, kas ļauj dalībvalstu kompetentajām iestādēm aizturēt šai regulai neatbilstīgu mazgāšanas līdzekļu sūtījumus.”;

11) šīs regulas pielikumā izklāstīto tekstu iekļauj kā Regulas (EK) Nr. 648/2004 V1a pielikumu;

12) regulas VII pielikumu groza šādi:

a) pielikuma A daļā svītro šādu tekstu:

“Ja SCCNFP, pamatojoties uz riska apsvērumiem, turpmāk noteiks individuālu robežkoncentrāciju alergiju izraisošām smaržvielām, Komisija ierosinās apstiprināt šīs robežvērtības, aizstājot ar tām iepriekš minēto 0,01 % robežkoncentrāciju. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 12. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

b) pielikuma B daļu aizstāj ar šādu:

“B. Izmantojamo devu norāde marķējumā

Kā noteikts 11. panta 4. punktā, mazgāšanas līdzekļu iepakojumu, kurā tos pārdod plašai sabiedrībai, marķē, ievērojot šādus noteikumus.

Patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļi

Uz iepakojuma, kurā mazgāšanas līdzekļus, ko paredzēts izmantot kā veļas mazgāšanas līdzekļus, pārdod plašai sabiedrībai, norāda šādu informāciju:

- ieteicamo daudzumu un/vai izmantojamo devu mililitros vai gramos, kas atbilst veļas mazgājamās mašīnas standartnoslodzei un ūdens cietības pakāpei (mīksts, vidēji ciets un ciets ūdens), norādot mazgāšanas ciklu skaitu (viens vai divi cikli),
- augstas efektivitātes mazgāšanas līdzekļiem norāda veļas mazgājamās mašīnas standartslozdei atbilstīgu “vidēji netīru” audumu porciju skaitu, bet mazgāšanas līdzekļiem, kas paredzēti smalkiem audumiem, norāda veļas mazgājamās mašīnas standartslozdei atbilstīgu “mazliet netīru” audumu porciju skaitu, ko var izmazgāt ar iepakojuma saturu vidējās cietības ūdenī, kas atbilst 2,5 milimolliem CaCO₃/l,

— mērtrauka ietilpību, ja tas pievienots, norāda mililitros vai gramos, tajā ir atzīme, kas atbilst mazgāšanas līdzekļa devai, kura paredzēta veļas mazgājamās mašīnas standartnoslodzei atkarībā no ūdens cietības pakāpes (mīksts, vidēji ciets un ciets ūdens).

Veļas mazgājamās mašīnas standartnoslodze ir 4,5 kg sausu audumu, ja izmanto augstas efektivitātes mazgāšanas līdzekļus, un 2,5 kg sausu audumu, ja izmanto zemas efektivitātes mazgāšanas līdzekļus, saskaņā ar definīcijām Komisijas Lēmumā 1999/476/EK (1999. gada 10. jūnijs) par ekoloģisko kritēriju noteikšanu Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai veļas mazgāšanas līdzekļiem (*). Mazgāšanas līdzeklis ir uzskatāms par augstas efektivitātes mazgāšanas līdzekli, ja ražotāja norādēs nav galvenokārt uzsvērta saudzīga attieksme pret audumu, t. i., mazgāšana zemā temperatūrā, saudzīgi mazgājamas šķiedras un krāsas.

Patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamie mazgāšanas līdzekļi

Uz iepakojuma, kurā mazgāšanas līdzekļus, ko paredzēts lietot automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās, pārdod plašai sabiedrībai, norāda šādu informāciju:

— standartdevu gramos vai mililitros, vai tablešu skaitā attiecībā uz galveno mazgāšanas ciklu vidēji netīriem traukiem maksimāli pilnā 12 vienībām paredzētā trauku mazgājamā mašīnā, norādot ūdens cietību (mīksts, vidējs un ciets ūdens).

(*) OV L 187, 20.7.1999., 52. lpp. Lēmums, kas grozīts ar Lēmumu 2011/264/ES (OV L 111, 30.4.2011., 34. lpp.).”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 14. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN

PIELIKUMS

"VIa PIELIKUMS

FOSFĀTU UN CITU FOSFORA SAVIENOJUMU SATURA IEROBEŽOJUMI

Mazgāšanas līdzeklis	Ierobežojumi	Datums, no kura piemēro ierobežojumu
1. Patērētāju veļas mazgāšanas līdzekļi	Nedrīkst laist tirgū, ja fosfora kopējais saturs ir 0,5 grami vai pārsniedz to tādā mazgāšanas līdzekļa daudzumā, ko ieteicams izmantot mazgāšanas procesa galvenajā ciklā veļas mazgājamās mašīnas standartnoslodzei, kas definēta VII pielikuma B daļā ūdenim ar augstu ūdens cietību: — vidēji netīriem audumiem augstas efektivitātes mazgāšanas līdzekļu gadījumā, — mazliet netīriem audumiem mazgāšanas līdzekļu, kas paredzēti smalkiem audumiem, gadījumā.	2013. gada 30. jūnijs
2. Patērētāju automātiskajās trauku mazgājamās mašīnās lietojamie mazgāšanas līdzekļi	Nedrīkst laist tirgū, ja fosfora kopējais saturs ir 0,3 grami vai pārsniedz to standartdevā, kas definēta VII pielikuma B daļā	2017. gada 1. janvāris

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 260/2012

(2012. gada 14. marts),

**ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem
euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Lai iekšējais tirgus pareizi darbotos, jārada integrēts euro elektronisko maksājumu tirgus, kurā nebūtu atšķirības starp iekšzemes un pārrobežu maksājumiem. Tāpēc vienotās euro maksājumu telpas (SEPA) projekta mērķis ir izstrādāt kopīgus Savienības mēroga maksājumu pakalpojumus, kas aizstātu pašreizējos iekšzemes maksājumu pakalpojumus. Atklātu kopīgu maksāšanas standartu, noteikumu un prakses ieviešanas un integrētas maksājumu apstrādes rezultātā SEPA būtu jānodrošina Savienības iedzīvotājiem un uzņēmumiem droši, lietotājdraudzīgi un droši euro maksājumu pakalpojumi par konkurētspējīgām cenām. Tam būtu jāattiecas gan uz iekšzemes, gan pārrobežu SEPA maksājumiem, piemērojot vienādus pamatnosacījumus, kā arī saskaņā ar vienādām tiesībām un pienākumiem neatkarīgi no atrašanās vietas Savienībā. SEPA izveide būtu jāpabeidz tā, lai atvieglotu jaunu tirgus dalībnieku piekļuvi un jaunu produktu izstrādi, kā arī radītu labvēlīgus nosacījumus lielākai maksājumu pakalpojumu konkurencei un ar maksājumiem saistītu inovāciju netraucētai attīstībai un straujai īstenošanai visā Savienībā. Tādējādi lielākam apjomrādītājam ietaupījumam, paaugstinātai darbības efektivitātei un pastiprinātai konkurencei būtu jāradās leņķveidīgs spiediens uz euro elektronisko maksājumu pakalpojumu cenām, pamatojoties uz labāko pieejamo risinājumu. Tā sekām vajadzētu būt īpaši nozīmīgām, jo īpaši dalībval-

stīs, kurās salīdzinājumā ar citām dalībvalstīm maksājumi ir relatīvi dārgi. Tādēļ migrācijai uz SEPA būtu jānotiek bez vispārēja cenu pieauguma maksājumu pakalpojumu lietotājiem (MPL) kopumā un jo īpaši patērētājiem. Tā vietā gadījumos, kad MPL ir patērētājs, būtu jāveicina augstākas maksas nepiemērošanas princips. Komisija turpinās pārraudzīt cenu pārmaiņas maksājumu sektorā, un tā tiek aicināta iesniegt šo pārmaiņu ikgadēju analīzi.

(2) SEPA veiksmīga ieviešana ir ļoti svarīga no ekonomiskā un politiskā viedokļa. SEPA pilnībā atbilst stratēģijai "Eiropa 2020", kuras mērķis ir lietpratīga tautsaimniecība, kurā labklājību rada inovācijas un pieejamo resursu efektīvāka izmantošana. Gan Eiropas Parlaments 2009. gada 12. marta ⁽⁴⁾ un 2010. gada 10. marta ⁽⁵⁾ rezolūcijā par SEPA izveidi, gan Padome 2009. gada 2. decembrī pieņemtajos secinājumos ir uzsvērusi, cik liela nozīme ir straujai migrācijai uz SEPA.

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽⁶⁾ paredz mūsdienīgu juridisko pamatu maksājumu iekšējā tirgus izveidei, kuras pamatelements ir SEPA.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā ⁽⁷⁾ arī paredz vairākus SEPA panākumu veicināšanas pasākumus, piemēram, vienādas maksas principa attiecināšanu uz pārrobežu tiešā debeta maksājumiem un sasniedzamību tiešā debeta maksājumiem.

(5) Eiropas banku nozares pašregulācijas centieni ar SEPA iniciatīvas palīdzību bijuši nepietiekami, lai gan piedāvājuma, gan pieprasījuma pusē virzītu saskaņotu migrāciju uz Savienības mēroga kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu shēmām. Jo īpaši nav pietiekamā mērā un pārredzamā veidā ņemtas vērā patērētāju un citu lietotāju intereses. Būtu jāuzklausa visas iesaistītās personas. Turklāt minētais pašregulācijas process nav bijis pakļauts

⁽¹⁾ OV C 155, 25.2.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 218, 23.7.2011., 74. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 28. februāra lēmums.

⁽⁴⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 166. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 43. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.

- piemērotiem pārvaldības mehānismiem, kas var daļēji izskaidrot lēno ieviešanu pieprasījuma pusē. Lai gan nesenā SEPA Padomes izveide ir būtisks uzlabojums SEPA projekta pārvaldībā, šī pārvaldība būtībā un oficiāli joprojām paliek Eiropas Maksājumu padomes (EMP) pārziņā. Tādēļ Komisijai līdz 2012. gada beigām būtu jāpārskata visa SEPA projekta pārvaldības kārtība un vajadzības gadījumā jāiesniedz priekšlikums. Veicot minēto pārskatīšanu, *inter alia* būtu jāpārskata EMP sastāvs, tās mijiedarbība ar plašākas pārvaldības institūciju, piemēram, SEPA Padomi, un minētās plašākas pārvaldības institūcijas loma.
- (6) Tikai strauja un visaptveroša migrācija uz Savienības mēroga kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem ļaus pilnībā izmantot integrēta maksājumu tirgus sniegtās priekšrocības, likvidējot augstās izmaksas, ko rada vēsturisko un SEPA produktu vienlaicīga izmantošana. Tādēļ būtu jāparedz noteikumi, kas aptvertu visu euro denominēto kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu darījumu izpildi visā Savienībā. Tomēr darījumus ar kartēm šajā posmā nevajadzētu iekļaut, jo Savienības kopīgie standarti maksājumiem ar kartēm vēl tikai tiek izstrādāti. Minēto noteikumu darbības jomā nevajadzētu iekļaut naudas pārvedumus, iekšēji apstrādātus maksājumus, liela apjoma maksājuma darījumus, pakalpojumu sniedzēju (MPS) savstarpējos maksājumus, ko tie veic uz sava rēķina, un maksājumus, kurus veic ar mobilā tālruņa vai kāda cita telekomunikāciju līdzekļa vai digitālas vai IT ierīces palīdzību, jo minētie maksājumu pakalpojumi nav salīdzināmi ar kredīta pārvedumiem vai tiešā debeta maksājumiem. Ja maksājumu karti tirdzniecības vietā vai kādu citu ierīci, piemēram, mobilo tālruni, izmanto, lai ierosinātu maksājuma darījumu tirdzniecības vietā vai attālināti, tieši izraisot kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu uz maksājumu kontu un no maksājumu konta, kas identificēts ar pašreizējo iekšzemes pamata bankas konta numuru (BBAN) vai starptautisko bankas konta numuru (IBAN), minētais maksājuma darījums tomēr būtu jāiekļauj minēto noteikumu darbības jomā. Turklāt, ņemot vērā ar liela apjoma maksājumu sistēmu palīdzību apstrādātu maksājumu īpašās iezīmes, proti, augsto prioritāti, steidzamību un galvenokārt lielo apjomu, nav atbilstīgi iekļaut šādus maksājumus šīs regulas darbības jomā. Minētajai neiekļaušanai nevajadzētu attiekties uz tiešā debeta maksājumiem, ja vien maksātājs nav skaidri pieprasījis maksājumu nosūtīt ar liela apjoma maksājumu sistēmas palīdzību.
- (7) Pašlaik ir vairāki maksājumu pakalpojumi, galvenokārt maksājumiem internetā, kuros arī izmanto IBAN un uzņēmuma identifikācijas kodu (BIC) un kuru pamatā ir kredīta pārvedumi vai tiešā debeta maksājumi, bet kuriem ir papildu iezīmes. Paredzams, ka minētie pakalpojumi pārsniegs pašreizējās valsts robežas un spēs apmierināt patērētāju pieprasījumu pēc inovatīviem, drošiem un lētiem maksājumu pakalpojumiem. Lai šādi pakalpojumi netiktu izslēgti no tirgus, šajā regulā noteiktajiem kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu beigu datumiem būtu jāattiecas tikai uz to kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu, kas ir minēto darījumu pamatā.
- (8) Lielākajā daļā Savienībā veikto maksājuma darījumu unikālo maksājumu kontu iespējams identificēt, izmantojot tikai IBAN, papildus nenorādot BIC. Ņemot to vērā, vairākās dalībvalstīs bankas jau izveidojušas direktoriju, datubāzi vai citus tehniskus līdzekļus konkrētajam IBAN atbilstošā BIC noteikšanai. BIC tiek prasīts vairs tikai ļoti nedaudzos gadījumos. Šķiet, ka nav pamata likt visiem maksātājiem un maksājuma saņēmējiem visā Savienībā papildus IBAN vienmēr norādīt BIC tikai mazā minēto gadījumu skaita dēļ, kuros tas nepieciešams, radot tiem lielu apgrūtinājumu. Daudz vienkāršāka pieeja būtu MPS un citām iesaistītajām personām atrisināt un izskaust tādus gadījumus, kad maksājumu kontu nevar nepārprotami identificēt tikai ar konkrētā IBAN palīdzību. Tādēļ būtu jāizstrādā nepieciešamie tehniskie līdzekļi, lai visi lietotāji maksājumu kontu varētu nepārprotami identificēt, izmantojot tikai IBAN.
- (9) Lai varētu izpildīt kredīta pārvedumu, maksājuma saņēmēja maksājumu kontam ir jābūt sasniedzamam. Tādēļ, lai veicinātu Savienības mēroga kredīta pārveduma un tiešā debeta pakalpojumu veiksmīgu ieviešanu, visā Savienībā būtu jānosaka sasniedzamības pienākums. Turklāt pārredzamības uzlabošanai ir lietderīgi minēto pienākumu un ar Regulu (EK) Nr. 924/2009 jau noteikto sasniedzamības pienākumu, kas attiecas uz tiešā debeta maksājumiem, apvienot vienotā tiesību aktā. Visiem saņēmēja maksājumu kontiem, kas ir sasniedzami iekšzemes kredīta pārvedumam, vajadzētu būt sasniedzamiem arī ar Savienības mēroga kredīta pārvedumu shēmas palīdzību. Visiem maksātāju maksājumu kontiem, kas sasniedzami iekšzemes tiešā debeta maksājumam, vajadzētu būt sasniedzamiem arī ar Savienības mēroga tiešā debeta maksājumu shēmas palīdzību. Tas būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, vai MPS nolemj piedalīties kādā konkrētā kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu shēmā vai nepiedalīties šajā shēmā.
- (10) Viens no konkurences priekšnoteikumiem ir tehniskā sadarbība. Lai radītu integrētu tirgu euro elektronisko maksājumu sistēmām, ir būtiski, lai kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu apstrādi netraucētu darbības noteikumi vai tehniski šķēršļi, piemēram, prasība par obligātu vairāk nekā vienas sistēmas izmantošanu pārrobežu maksājumu norēķinu veikšanā. Kredīta pārvedumi un tiešā debeta maksājumi būtu jāveic atbilstīgi shēmai, kuras pamatnoteikumus ievēro MPS, kas pārstāv vairākumu MPS lielākajā daļā dalībvalstu un vispārēju MPS vairākumu Savienībā, šiem pamatnoteikumiem esot vienādiem gan attiecībā uz pārrobežu, gan tikai attiecībā uz iekšzemes kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājumu darījumiem. Gadījumos, kad ir vairāk par vienu maksājumu sistēmu šādu maksājumu apstrādei, minētajām sistēmām vajadzētu būt sadarbībai, izmantojot Savienības līmeņa un starptautiskus standartus, lai visi MPL un visi MPS varētu izmantot nevainojamu neliela apjoma euro maksājumu sniegtās priekšrocības visā Savienībā.

- (11) Ņemot vērā uzņēmumu savstarpējo darījumu tirgus specifiskās iezīmes, lai gan uzņēmumu veikto savstarpējo kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu shēmām jāatbilst visiem citiem šīs regulas nosacījumiem, tostarp vienādu noteikumu piemērošanai pārrobežu un iekšzemes darījumiem, prasība dalībniekiem pārstāvēt vairākumu MPS lielākajā daļā dalībvalstu būtu jāpiemēro, tikai paredzot, ka MPS, kas sniedz uzņēmumu savstarpējo kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu pakalpojumus, pārstāv vairākumu MPS lielākajā daļā dalībvalstu, kurās šādi pakalpojumi pieejami, un veido šādus pakalpojumus sniedzot MPS vairākumu Savienībā.
- (12) Ir svarīgi noteikt tehniskās prasības, kas nepārprotami noteiktu iezīmes, kurām jāatbilst Savienības mēroga maksājumu shēmām, kas izstrādājamas atbilstīgi piemērotai pārvaldības kārtībai, lai nodrošinātu maksājumu sistēmu sadarbību. Šādas tehniskās prasības nedrīkstētu ierobežot elastību un inovācijas, bet tām vajadzētu būt atvērtām un neitrālām attiecībā uz potenciāliem jauninājumiem un uzlabojumiem maksājumu tirgū. Tehnisko prasību izstrādē būtu jāņem vērā kredītu pārvedumu un tiešā debeta maksājumu īpašās iezīmes, sevišķi attiecībā uz maksājuma ziņojumā iekļaujamiem datu komponentiem.
- (13) Ir svarīgi veikt pasākumus, lai stiprinātu MPL uzticēšanos šādu maksājumu pakalpojumu lietošanai, īpaši attiecībā uz tiešā debeta maksājumiem. Šādiem pasākumiem būtu jāļauj maksātājiem sniegt norādījumu saviem MPS ierobežot tiešā debeta maksājumu iekasēšanu līdz noteiktai summai vai periodiskumam un izveidot īpašus maksātāju "balto" vai "melno" sarakstus. Izveidojot Savienības mēroga tiešā debeta maksājumu shēmas, būtu lietderīgi sniegt patērētājiem iespēju izmantot šādu pārbauci priekšrocības. Tomēr šādu pārbauci praktiskai īstenošanai attiecībā uz maksājumu saņēmējiem ir svarīgi, lai MPS varētu veikt pārbaudes, pamatojoties uz IBAN un pārejas periodā, bet tikai vajadzības gadījumā, uz BIC vai kādu citu unikālu konkrēto maksājuma saņēmēju identifikatoru. Citas attiecīgās lietotāju tiesības jau noteiktas Direktīvā 2007/64/EK, un to ievērošanai vajadzētu būt pilnībā nodrošinātai.
- (14) Tehniskā standartizācija ir tādu tīklu kā Savienības maksājumu tirgus integrācijas stūrakmens. No noteikta datuma attiecībā uz visiem attiecīgajiem darījumiem vajadzētu būt obligātai starptautisko vai Eiropas standartizācijas organizāciju izstrādāto standartu lietošanai. Saistībā ar maksājumiem šādi obligātie standarti ir IBAN, BIC un finanšu pakalpojumu ziņojumapmaiņas standarts ISO 20022 XML. Tādēļ, lai nodrošinātu pilnīgu sadarbību visā Savienībā, minētie standarti obligāti jāizmanto visiem MPS. Īpaši IBAN obligāta lietošana nepieciešamības gadījumā būtu jāveicina ar plašiem komunikācijas un procesa atvieglošanas pasākumiem dalībvalstīs, lai jo īpaši patērētājiem nodrošinātu netraucētu un vieglu pāreju uz Savienības mēroga kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem. MPS vajadzētu būt iespējai divpusēji vai daudzpusēji vienoties par latīņu alfabēta rakstzīmju pamatkopas paplašināšanu, lai atbalstītu SEPA standarta ziņojumu reģionālās variācijas.
- (15) Ir būtiski svarīgi, lai visi dalībnieki, un īpaši Savienības iedzīvotāji, tiktu pienācīgi un laikus informēti un tādējādi būtu pilnībā gatavi ar SEPA ieviešanu saistītajām pārmaiņām. Tādēļ galvenajām iesaistītajām pusēm, piemēram, MPS, valsts administrācijas iestādēm un valstu centrālajām bankām, kā arī citiem svarīgiem regulāro maksājumu lietotājiem būtu jāveic īpašas un plašas informācijas kampaņas, kas būtu atbilstošas attiecīgajām vajadzībām un pēc nepieciešamības pielāgotas to auditorijai, lai veicinātu sabiedrības informētību un sagatavotu iedzīvotājus migrācijai uz SEPA. It īpaši iedzīvotāji jāiepazīstina ar migrāciju no BBAN uz IBAN. Šādu informācijas kampaņu koordinēšanai vispiemērotākās ir valstu SEPA koordinācijas komitejas.
- (16) Lai varētu notikt saskaņota pāreja un lai tā būtu patērētājiem skaidra un vienkārša, būtu lietderīgi noteikt vienotu migrācijas beigu termiņu, līdz kuram visiem kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumu darījumiem būtu jāatbilst minētajām tehniskajām prasībām, vienlaikus saglabājot tirgus atvērtību turpmākajai attīstībai un inovācijām.
- (17) Dalībvalstīm pārejas periodā vajadzētu būt iespējai ļaut MPS atļaut patērētājiem arī turpmāk izmantot BBAN iekšzemes maksājuma darījumiem ar nosacījumu, ka tiek nodrošināta sadarbība, BBAN tehniski un droši pārveidojot par attiecīgā MPS attiecīgo unikālo maksājumu konta identifikatoru. MPS saistībā ar minēto pakalpojumu nevajadzētu piemērot nekādu tiešu vai netiešu maksu vai cita veida samaksu.
- (18) Lai gan kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājumu pakalpojumu attīstības līmenis dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgs, kopīga beigu termiņa noteikšana īstenošanas laikposmam, kas būtu pietiekams visu nepieciešamo procesu veikšanai, veicinātu koordinētu, saskaņotu un integrētu migrāciju uz SEPA un palīdzētu novērst divu ātrumu SEPA izveidošanos, kas patērētājiem radītu lielāku neskaidrību.
- (19) MPS un MPL būtu jāatvērta pietiekami daudz laika, lai tie varētu pielāgoties tehniskajām prasībām. Tomēr pielāgošanās laikposms nedrīkstētu nevajadzīgi aizkavēt brīdi, kad patērētāji varēs baudīt nesniegtās priekšrocības, vai kaitēt tiem proaktīvajiem operatoriem, kas jau pārgājuši uz SEPA. Lai nodrošinātu netraucētu un drošu pāreju uz šajā regulā noteikto tehnisko prasību īstenošanu, iekšzemes un pārrobežu maksājumu darījumos MPS būtu jāsniedz privātajiem klientiem nepieciešamie tehniskie pakalpojumi.

- (20) Ir svarīgi maksājumu pakalpojumu nozarei nodrošināt juridisko noteiktību attiecībā uz tiešā debeta maksājumu darbības modeļiem. Ir būtiski regulēt daudzpusējo savstarpējās apmaiņas maksu (DSAM) attiecībā uz tiešā debeta maksājumiem, lai radītu neitrālus MPS konkurences apstākļus un tādējādi ļautu attīstīties vienotam tiešā debeta maksājumu tirgum. Šāda maksa par tādiem darījumiem, kuri tiek noraidīti, atteikti, nosūtīti atpakaļ vai pārvesti atpakaļ tāpēc, ka tos nevar pareizi izpildīt vai tie rada ārkārtas apstrādes nepieciešamību (t. s. R darījumi, kur ar burtu "R" var apzīmēt noraidījumu (*reject*), atteikumu (*refusal*), nosūtīšanu atpakaļ (*return*), reverso tiešo debetu (*reversal*), atsaukumu (*revocation*) vai atcelšanas pieprasījumu (*request for cancellation*)), varētu palīdzēt efektīvi sadalīt izmaksas iekšējā tirgū. Tādēļ varētu būt lietderīgi efektīva Eiropas tiešā debeta maksājumu tirgus izveides nolūkā aizliegt piemērot DSAM katram darījumam. Tomēr maksa par R darījumiem būtu jāatļauj ar noteikumu, ka tā atbilst konkrētiem nosacījumiem. Lai nodrošinātu pārredzamību un patērētāju aizsardzību, MPS patērētājiem jānodrošina skaidra un saprotama informācija par R darījumu maksu. Jebkurā gadījumā noteikumi par R darījumu maksu neskar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 101. un 102. panta piemērošanu. Turklāt būtu jāatzīmē, ka kopumā tiešā debeta maksājumiem un maksājumiem ar kartēm ir atšķirīgas iezīmes, jo īpaši tāpēc, ka tiešā debeta maksājuma gadījumā maksājuma saņēmējiem ir lielākas iespējas ar jau pastāvoša līguma palīdzību mudināt maksātājus izmantot tiešā debeta maksājumus, savukārt maksājumu ar kartēm gadījumā šāda iepriekšēja līguma nav un maksājuma darījums bieži vien ir atsevišķs un neregulārs darījums. Tādēļ noteikumi par DSAM attiecībā uz tiešā debeta maksājumiem neskar maksājuma ar kartēm darījumiem piemērojamās DSAM analīzi saskaņā ar Savienības konkurences noteikumiem. Saskaņā ar šo regulu noteiktais aizliegums neattiecas uz papildu izvēles pakalpojumiem, ja tie skaidri un nepārprotami nošķirti no tiešā debeta maksājumu pamatpakalpojumiem un ja MPS un MPL ir pilnīga rīcības brīvība attiecīgi piedāvāt vai izmantot šādus pakalpojumus. Tomēr šādiem pakalpojumiem jāprojām piemēro Savienības un valsts noteikumus konkurences jomā.
- (21) Tādēļ iespēja iekšzemes un pārrobežu tiešā debeta maksājumiem piemērot DSAM par katru darījumu laika ziņā būtu jāierobežo un būtu jānosaka vispārīgi nosacījumi par savienojuma maksas piemērošanu R darījumiem.
- (22) Komisijai būtu jāpārbauda R darījumu maksu līmenis Savienībā. R darījumu maksai iekšējā tirgū laika gaitā būtu jāizlīdzinās, lai tā dalībvalstīs neatšķirtos tik nozīmīgi, ka apdraudētu līdzvērtīgus darbības nosacījumus.
- (23) Dažās dalībvalstīs ir atsevišķi vēsturiski maksājumu pakalpojumi, kuri ir kredīta pārvedumi vai tiešā debeta maksājumi, bet kuriem ir ļoti specifiskas funkcijas – parasti vēsturisku vai juridisku iemeslu dēļ. Šādu pakalpojumu darījumu apjoms parasti ir niecīgs. Tādēļ šādus pakalpojumus varētu uzskatīt par nišas produktiem. Pārejas periodam šādiem nišas produktiem, kas būtu pietiekami ilgs, lai minimizētu migrācijas ietekmi uz MPL, būtu jāpaliidz abām tirgus pusēm pirmām kārtām koncentrēties uz kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu pamatpakalpojuma migrāciju, tādējādi ļaujot lielāko daļu integrēta Savienības maksājumu tirgus potenciālo priekšrocību izmantot jau agrāk. Dažās dalībvalstīs tiek izmantoti īpaši tiešā debeta maksājumu instrumenti, kas, šķiet, ir ļoti līdzīgi darījumiem ar maksājumu karti no tā viedokļa, ka maksātājs maksājuma darījuma ierosināšanai tirdzniecības vietā izmanto karti, bet pamatā esošais maksājuma darījums ir tiešā debeta maksājums. Šādos maksājuma darījumos karti izmanto tikai nolaišanai, lai maksātājam atvieglotu tirdzniecības vietā parakstāmā mandāta elektronisku izveidi. Lai gan šādus maksājumu pakalpojumus nevar uzskatīt par nišas produktu, šādiem maksājumu pakalpojumiem nepieciešams pārejas periods darījumu būtiskā apjoma dēļ. Lai iesaistītās personas varētu ieviest piemērotu SEPA aizstājēju, minētajam pārejas periodam vajadzētu būt pietiekami ilgam.
- (24) Lai nodrošinātu maksājumu iekšējā tirgus pareizu darbību, ir būtiski nodrošināt, lai tādi maksātāji kā patērētāji, uzņēmumi vai valsts iestādes varētu sūtīt kredīta pārvedumus uz maksājumu kontiem, kas maksājuma saņēmējiem ir MPS, kuri atrodas citās dalībvalstīs un kuri ir sasniedzami saskaņā ar šo regulu.
- (25) Lai nodrošinātu netraucētu pāreju uz SEPA, derīgam maksājuma saņēmēja pilnvarojumam iekasēt periodiskus tiešā debeta maksājumus vēsturiskā shēmā vajadzētu būt derīgam arī pēc šajā regulā noteiktā migrācijas termiņa beigām. Šāds pilnvarojums būtu jāuzskata par piekrišanu tam, ka maksātāja MPS izpilda periodiskos tiešā debeta maksājumus, ko maksājuma saņēmējs iekasē atbilstīgi šai regulai gadījumos, kad nav valsts tiesību aktu, kuri nosaka mandāta derīguma saglabāšanos, vai klientu līgumu, kas maina tiešā debeta maksājumu mandātus, lai atļautu to turpmāko izmantošanu. Tomēr jāaizsargā patērētāju tiesības un gadījumos, kad jau izdots tiešā debeta maksājumu mandāts paredz beznosacījumu atmaksas tiesības, šādas tiesības būtu jā saglabā.
- (26) Būtu jānodrošina kompetentajām iestādēm pilnvaras efektīvi pildīt pārraudzības pienākumus un veikt visus nepieciešamos pasākumus, tostarp izskatīt sūdzības, lai nodrošinātu, ka MPS ievēro šo regulu. Dalībvalstīm arī būtu jānodrošina, ka sūdzības par MPL saistībā ar šīs regulas neievērošanu iespējams iesniegt un ka šo regulu var efektīvi īstenot ar administratīviem vai tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Lai veicinātu atbilstību šai regulai, dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jā sadarbojas savā starpā un vajadzības gadījumā – ar Eiropas

Centrālo banku (ECB) un dalībvalstu valstu centrālajām bankām, kā arī citām attiecīgām kompetentām iestādēm, piemēram, Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ (EBI), kuras norādītas Savienības vai valstu tiesību aktos, ko piemēro MPS.

- (27) Dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un būtu jānodrošina, ka minētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas un ka tās tiek piemērotas. Minētās sankcijas nevajadzētu piemērot patērētājiem.
- (28) Lai nodrošinātu, ka šīs regulas nepareizas piemērošanas gadījumos vai gadījumos, kad saistībā ar šo regulu starp MPL un MPS rodas strīdi par tiesībām un pienākumiem, ir iespējama tiesiska aizsardzība, dalībvalstīm būtu jāievieš atbilstošas un iedarbīgas ārpustiesas sūdzību un tiesību aizsardzības procedūras. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai lemt par to, ka minētās procedūras piemēro tikai attiecībā uz patērētājiem vai tikai uz patērētājiem un mikrouzņēmumiem.
- (29) Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, EBI un ECB ziņojums par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam būtu jāpievieno šīs regulas grozījumu priekšlikums.
- (30) Lai nodrošinātu tehnisko prasību attiecībā uz euro kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem aktualitāti, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz minētajām tehniskajām prasībām. Saskaņā ar Deklarāciju (Nr. 39) par LESD 290. pantu, kas pievienota Starptautības konferences Nobeiguma aktam, ar kuru pieņēma Lisabonas līgumu, konference pieņēma zināšanai Komisijas nodomu atbilstoši tās iedibinātajai praksei apspriesties ar dalībvalstu norīkotiem ekspertiem, izstrādājot deleģēto aktu projektus finanšu pakalpojumu jomā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas un pārredzamas apspriešanās, tostarp ar ECB un visām iesaistītajām personām. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (31) Tā kā MPS, kas atrodas dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro, būtu jāveic īpašs sagatavošanās darbs ārpus to valsts valūtas maksājumu tirgus, šādiem MPS būtu jāļauj uz noteiktu laiku atlikt minēto tehnisko prasību piemērošanu. Lai izveidotu īstenu Eiropas maksājumu telpu,

kas stiprinās iekšējo tirgu, dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro, tomēr būtu jāievēro minētās tehniskās prasības.

- (32) Lai nodrošinātu plašu sabiedrības atbalstu *SEPA*, liela nozīme ir augstam maksātāju aizsardzības līmenim, īpaši attiecībā uz tiešā debeta maksājumu darījumiem. Pašreizējā vienīgā patērētājiem paredzētā Eiropas mēroga tiešā debeta maksājumu shēma, ko izstrādājusi EMP, paredz tiesības uz autorizētu maksājumu beznosacījumu atmaksu bez sīkaku paskaidrojumu sniegšanas astoņu nedēļu laikā no attiecīgās summas debetēšanas dienas, tomēr saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 62. un 63. pantu minētās tiesības uz atmaksu ir atkarīgas no vairākiem nosacījumiem. Ņemot vērā tirgū valdošo situāciju un nepieciešamību nodrošināt patērētājiem augsta līmeņa aizsardzību, minēto noteikumu ietekme būtu jānovērtē ziņojumā, kuru saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 87. pantu Komisija vēlākais līdz 2012. gada 1. novembrim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un ECB, attiecīgā gadījumā pievienojot priekšlikumu to pārskatīt.
- (33) Personas datu apstrādi, ko veic atbilstīgi šai regulai, reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti. ⁽²⁾ Migrācijai uz *SEPA* un maksājumiem piemērojamo kopēju standartu un noteikumu ieviešanai būtu jābalstās uz to valsts tiesību aktu ievērošanu, kurus dalībvalstis pieņēmušas sensitīvu personas datu aizsardzības jomā, un būtu jāaizsargā Savienības iedzīvotāju intereses.
- (34) Uz finanšu ziņojumiem, kas attiecas uz maksājumiem un pārvedumiem *SEPA*, neattiecas 2010. gada 28. jūnija Nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus Eiropas Savienība dara pieejamus ASV, lai īstenotu Teroristu finansēšanas izsekšanas programmu ⁽³⁾.
- (35) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, noteikt tehniskās un darbības prasības attiecībā uz euro kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tās mēroga vai iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 195, 27.7.2010., 5. lpp.

(36) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 924/2009 5. panta 1. punktu dalībvalstīm ir jāatceļ prasība, ka maksājumu bilances statistikas sagatavošanas vajadzībām MPS jāsniedz informācija par to klientu maksājumu darījumiem ar apjomu līdz EUR 50 000. Tādu maksājumu bilances statistikas datu vākšana, kuri pamatojas uz norēķiniem, parādījās pēc ārvalstu valūtas darījumu ierobežojumu atcelšanas un līdz šim ir būtisks datu avots kopā ar citiem datu avotiem, piemēram, tiešajiem pētījumiem, uzlabojot statistikas kvalitāti. Kopš 20. gs. 90. gadu sākuma dažas dalībvalstis izvēlējās vairāk paļauties uz informāciju, ko tieši sniedz uzņēmumi un mājsaimniecības, nekā uz datiem, ko savu klientu vārdā sniedz bankas. Lai gan uz norēķiniem balstīta informācijas sniegšana ir risinājums, kas kopumā no sabiedrības viedokļa samazina maksājumu bilances datu vākšanas izmaksas, vienlaikus nodrošinot labas kvalitātes statistikas datus, strikti no pārrobežu maksājumu viedokļa šādas informācijas sniegšanas saglabāšana dažās dalībvalstīs varētu samazināt efektivitāti un palielināt izmaksas. Tā kā viens no SEPA mērķiem ir samazināt pārrobežu maksājumu izmaksas, uz norēķiniem balstīta maksājumu bilances datu sniegšana būtu pilnībā jāpārtrauc.

(37) Lai veicinātu juridisko noteiktību, ir lietderīgi Regulas (EK) Nr. 924/2009 7. pantā noteiktos savstarpējās apmaiņas maksas piemērošanas termiņus saskaņot ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem.

(38) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 924/2009,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā izklāstīti noteikumi attiecībā uz euro denominētiem kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājumu darījumiem Savienībā gadījumos, kad gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā vai kad vienīgais maksājuma darījumā iesaistītais maksājumu pakalpojumu sniedzējs (MPS) atrodas Savienībā.

2. Šī regula neattiecas uz:

- a) maksājuma darījumiem, kurus veic starp MPS, tostarp starp to aģentiem vai filiālēm, un to iekšienē uz sava rēķina;
- b) maksājuma darījumiem, kurus apstrādā un par kuriem veic norēķinus liela apjoma maksājumu sistēmās, izņemot tiešā debeta maksājuma darījumus, kuru nosūtīšanu ar liela apjoma maksājumu sistēmas palīdzību maksātājs nav skaidri pieprasījis;
- c) maksājuma darījumiem ar maksājumu karti vai līdzīgu ierīci, tostarp skaidrās naudas izņemšanai, ja vien attiecīgā maksājumu karte vai līdzīgā ierīce netiek izmantota tikai tādas informācijas radīšanai, kas vajadzīga, lai tiešā veidā veiktu

kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu uz maksājumu kontu, kas identificēts ar BBAN vai IBAN, un no šāda maksājumu konta;

- d) maksājuma darījumiem, ko veic ar jebkādas telekomunikāciju, digitālas vai IT ierīces palīdzību, ja šādu maksājuma darījumu rezultāts nav kredīta pārvedums vai tiešā debeta maksājums uz maksājumu kontu, kas identificēts ar BBAN vai IBAN, un no šāda maksājumu konta;
- e) Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 13. punktā definētajiem naudas pārveduma darījumiem;
- f) maksājuma darījumiem, ar kuru palīdzību tiek pārskaitīta elektroniskā nauda, kas definēta 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību⁽¹⁾, ja vien šādu darījumu rezultāts nav kredīta pārvedums vai tiešā debeta maksājums uz maksājumu kontu, kas identificēts ar BBAN vai IBAN, un no šāda maksājumu konta.

3. Ja maksājumu shēmas pamatojas uz kredīta pārveduma vai tiešā debeta maksājuma darījumiem, bet tām ir arī citas papildu izvēles iezīmes vai pakalpojumi, šo regulu piemēro tikai pamatā esošajiem kredīta pārvedumiem vai tiešā debeta maksājumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

- 1) "kredīta pārvedums" ir iekšzemes vai pārrobežu maksājuma pakalpojums maksājuma saņēmēja maksājumu konta kredītiēšanai ar maksājuma darījumu vai virkni maksājuma darījumu no maksātāja maksājumu konta, kurus, pamatojoties uz maksātāja sniegtu rīkojumu, veic tas MPS, kurš ir maksātāja maksājumu konta turētājs;
- 2) "tiešā debeta maksājums" ir iekšzemes vai pārrobežu maksājuma pakalpojums no maksātāja maksājumu konta, ja maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja piekrišanu;
- 3) "maksātājs" ir tāda fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājumu konta turētājs un kas ļauj veikt maksājuma uzdevumu no minētā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksātāja maksājumu konta, tad tāda fiziska vai juridiska persona, kura sniedz maksājuma uzdevumu pārveduma veikšanai uz maksājuma saņēmēja maksājumu kontu;
- 4) "maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājumu konta turētāja un kas ir ar maksājuma darījumu pārvedamo līdzekļu iecerētā saņēmēja;
- 5) "maksājumu konts" ir tāds konts uz viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu lietotāju vārda, ko izmanto maksājuma darījumu izpildei;

⁽¹⁾ OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.

- 6) "maksājumu sistēma" ir līdzekļu pārvešanas sistēma, kurā ir oficiālas un standartizētas procedūras un kopīgi noteikumi attiecībā uz maksājuma darījumu apstrādi, tūrvērti vai norēķinu;
- 7) "maksājumu shēma" ir vienots noteikumu, prakses, standartu un/vai īstenošanas vadlīniju kopums maksājuma darījumu veikšanai Savienībā un dalībvalstīs, par kuru vienojušies MPS un kurš ir nošķirts no jebkādas infrastruktūras vai maksājumu sistēmas, ar kuras palīdzību tiek nodrošināta tā darbība;
- 8) "MPS" ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas ietilpst kādā no Direktīvas 2007/64/EK 1. panta 1. punktā minētajām kategorijām un kas ir kāda no Direktīvas 2007/64/EK 26. pantā minētajām fiziskām vai juridiskām personām, bet nav neviena no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu⁽¹⁾ 2. pantā uzskaitītajām struktūrām, kurām piemēro atbrīvojumu saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 2. panta 3. punktu;
- 9) "MPL" ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājumu pakalpojumu kā maksātājs vai maksājuma saņēmējs;
- 10) "maksājuma darījums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja ierosināta darbība, pārvedot līdzekļus starp maksājumu kontiem Savienībā, neatkarīgi no maksātāja vai maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;
- 11) "maksājuma uzdevums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja rīkojums savam MPS, ar kuru pieprasa izpildīt maksājuma darījumu;
- 12) "savstarpējas apmaiņas maksa" ir maksa, ko maksātāja MPS un maksājuma saņēmēja MPS viens otram maksā par tiešā debeta maksājumu darījumiem;
- 13) "DSAM" ir daudzpusēja savstarpējas apmaiņas maksa, uz kuru attiecas vienošanās starp vairāk nekā diviem MPS;
- 14) "BBAN" ir maksājumu konta numura identifikators, kas nepārprotami identificē atsevišķu maksājumu kontu MPS kādā dalībvalstī un ko var izmantot tikai iekšzemes maksājuma darījumiem, savukārt pārrobežu maksājuma darījumiem to pašu maksājumu kontu identificē ar IBAN;
- 15) "IBAN" ir starptautisks maksājumu konta numura identifikators, kas nepārprotami identificē atsevišķu maksājumu kontu kādā dalībvalstī un kura elementus sīkāk nosaka Starptautiskā Standartizācijas organizācija (ISO);
- 16) "BIC" ir uzņēmuma identifikācijas kods, kas nepārprotami identificē MPS un kura elementus sīkāk nosaka ISO;
- 17) "standarts ISO 20022 XML" ir elektronisku finanšu ziņojumu izveides standarts, ko noteikusi ISO un kas aptver maksājuma darījumu fizisko atveidojumu XML sintaksē saskaņā ar darbības noteikumiem un īstenošanas vadlīnijām tādu Savienības mēroga maksājuma darījumu shēmās, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma;
- 18) "liela apjoma maksājumu sistēma" ir maksājumu sistēma, kuras galvenais mērķis ir apstrādāt, savstarpēji ieskaitīt atsevišķus augstas prioritātes un steidzamus maksājuma darījumus, kuri galvenokārt aptver lielas summas, vai veikt norēķinus par šādiem maksājuma darījumiem;
- 19) "norēķina datums" ir datums, kurā maksātāja MPS un maksājuma saņēmēja MPS savstarpēji izpilda ar līdzekļu pārveidumu saistītos pienākumus;
- 20) "iekasēšana" ir tiešā debeta maksājuma darījuma daļa no brīža, kad maksājuma saņēmējs to ierosina, līdz tās pabeigšanai, izdarot parasto maksātāja maksājumu konta debetēšanu;
- 21) "mandāts" ir piekrišanas paušana un atļauja, ko maksātājs sniedz maksājuma saņēmējam un (tieši vai netieši – ar maksājuma saņēmēja starpniecību) maksātāja MPS, lai ļautu maksājuma saņēmējam ierosināt iekasēšanu, debetējot maksātāja norādīto maksājumu kontu, un lai ļautu maksātāja MPS izpildīt šādus norādījumus;
- 22) "neliela apjoma maksājumu sistēma" ir maksājumu sistēma, kuras galvenais mērķis ir apstrādāt, savstarpēji ieskaitīt vai veikt norēķinus par kredīta pārveidumiem vai tiešā debeta maksājumiem, kuri parasti tiek apvienoti kopīgai nosūtīšanai un kuri galvenokārt aptver mazas summas, un kuru prioritāte ir zema; un šī sistēma nav liela apjoma maksājumu sistēma;
- 23) "mikrouzņēmums" ir uzņēmums, kas brīdī, kad noslēdz maksājumu pakalpojumu līgumu, ir uzņēmums, kas noteikts Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK⁽²⁾ pielikuma 1. pantā un 2. panta 1. un 3. punktā;
- 24) "patērētājs" ir fiziska persona, kas maksājumu pakalpojumu līgumos darbojas nolūkos, kuri nav saistīti ar tirdzniecību, uzņēmējdarbību vai profesiju;
- 25) "R darījums" ir maksājuma darījums, kuru MPS nevar pienācīgi izpildīt vai kura rezultātā ir nepieciešama ārkārtas apstrāde, *inter alia*, līdzekļu trūkuma, atsaukuma, nepareizas summas vai nepareiza datuma, mandāta trūkuma vai nepareiza vai slēgta konta dēļ;
- 26) "pārrobežu maksājuma darījums" ir maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs, ja maksātāja MPS un maksājuma saņēmēja MPS atrodas dažādās dalībvalstīs;
- 27) "iekšzemes maksājuma darījums" ir maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs, ja maksātāja MPS un maksājuma saņēmēja MPS atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī;

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

28) "references persona" ir fiziska vai juridiska persona, kuras vārdā maksātājs veic maksājumu vai maksājuma saņēmējs saņem maksājumu.

3. pants

Sasniedzamība

1. Maksājuma saņēmēja MPS, kas maksājumu shēmas ietvaros ir sasniedzams iekšzemes kredīta pārvedumam, saskaņā ar Savienības mēroga maksājumu shēmas noteikumiem ir sasniedzams kredīta pārvedumiem, kurus maksātājs ierosina ar tāda MPS starpniecību, kas atrodas jebkurā dalībvalstī.

2. Maksātāja MPS, kas maksājumu shēmas ietvaros ir sasniedzams iekšzemes tiešā debeta maksājumam, saskaņā ar Savienības mēroga maksājumu shēmas noteikumiem ir sasniedzams tiešā debeta maksājumiem, kurus maksājuma saņēmējs ierosina ar tāda MPS starpniecību, kas atrodas jebkurā dalībvalstī.

3. Panta 2. punkts attiecas tikai uz tiešā debeta maksājumiem, kuri pieejami patērētājiem, kas saskaņā ar maksājumu shēmu ir maksātāji.

4. pants

Sadarbspēja

1. Maksājumu shēmas, kas MPS jāizmanto kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu veikšanai, atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) to noteikumi ir vienādi attiecībā uz Savienībā veiktiem iekšzemes un pārrobežu kredīta pārveduma darījumiem un tāpat arī attiecībā uz Savienībā veiktiem iekšzemes un pārrobežu tiešā debeta maksājumu darījumiem; un
- b) maksājumu shēmas dalībnieki pārstāv MPS vairākumu lielākajā daļā dalībvalstu un Savienībā veido MPS vairākumu, ņemot vērā tikai tos MPS, kuri sniedz attiecīgi kredīta pārvedumu vai tiešā debeta maksājumu pakalpojumus.

Punkta pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkā, ja ne maksātājs, ne maksājuma saņēmējs nav patērētājs, vērā ņem tikai tās dalībvalstis, kurās MPS dara pieejamus šādus pakalpojumus, un tikai tos MPS, kuri sniedz šādus pakalpojumus.

2. Operators vai – ja nav oficiāla operatora – neliela apjoma maksājumu sistēmas dalībnieki Savienībā nodrošina, ka to maksājumu sistēma ir tehniski sadarbspējīga ar citām neliela apjoma maksājumu sistēmām Savienībā, izmantojot starptautisko un Eiropas standartizācijas organizāciju izstrādātus standartus. Turklāt tie nepieņem tādus darbības noteikumus, kuri ierobežo sadarbspēju ar citām neliela apjoma maksājumu sistēmām Savienībā. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās⁽¹⁾ noteik-

tajām maksājumu sistēmām ir pienākums nodrošināt tehnisko sadarbspēju tikai ar citām saskaņā ar to pašu direktīvu noteiktām maksājumu sistēmām.

3. Kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu apstrādi netraucē tehniski šķēršļi.

4. Maksājumu shēmas īpašnieks vai – ja nav oficiāla shēmas īpašnieka – jaunizveidotās neliela apjoma maksājumu shēmas, kurai ir dalībnieki vismaz astoņās dalībvalstīs, vadošais dalībnieks var lūgt tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā atrodas maksājumu shēmas īpašnieks vai vadošais dalībnieks, pagaidu atbrīvojumu no 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā noteikto nosacījumu ievērošanas. Minētās kompetentās iestādes pēc apspriešanās ar to pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās jaunizveidotajai maksājumu shēmai ir kāds dalībnieks, kā arī ar Komisiju un ECB šādu atbrīvojumu var piešķirt uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus. Minētās kompetentās iestādes savu lēmumu pamato ar jaunizveidotās maksājumu shēmas potenciālu kļūt par pildtiesīgu Eiropas mēroga maksājumu shēmu un ar tās ieguldījumu konkurences uzlabošanā vai inovāciju veicināšanā.

5. Izņemot tos maksājumu pakalpojumus, kuriem piemēro atbrīvojumu saskaņā ar 16. panta 4. punktu, šis pants stājas spēkā līdz 2014. gada 1. februārim.

5. pants

Prasības attiecībā uz kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājuma darījumiem

1. MPS veic kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājuma darījumus saskaņā ar šādām prasībām:

- a) maksājumu kontu identificēšanai tiem ir jāizmanto pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā noteiktais maksājumu konta identifikators neatkarīgi no attiecīgo MPS atrašanās vietas;
- b) pārsūtot maksājuma darījumus citam MPS vai izmantojot neliela apjoma maksājumu sistēmu, tiem ir jāizmanto pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā minētie ziņojumu formāti;
- c) tiem ir jānodrošina, ka MPL maksājumu kontu identificēšanai izmanto pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā noteikto maksājumu konta identifikatoru neatkarīgi no tā, vai maksātāja MPS un maksājuma saņēmēja MPS vai maksājuma darījumā iesaistītais vienīgais MPS atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī vai dažādās dalībvalstīs;
- d) tiem ir jānodrošina, ka gadījumos, kad MPL, kas nav patērētājs vai mikrouzņēmums, ierosina vai saņem atsevišķu kredīta pārvedumu vai atsevišķus tiešā debeta maksājumus, kas nav nosūtīti atsevišķi, bet gan apvienoti kopīgai nosūtīšanai, izmanto pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā noteiktos ziņojumu formātus.

⁽¹⁾ OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

Neskarot punkta pirmās daļas b) apakšpunktu, MPS pēc īpaša MPL pieprasījuma darījumos ar attiecīgo MPL izmanto pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā noteiktos ziņojumu formātus.

2. Pildot visus pienākumus, kas noteikti valsts tiesību aktos, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK, MPS veic kredīta pārvedumus saskaņā ar šādām prasībām:

- a) maksātāja MPS ir jānodrošina, ka maksātājs sniedz pielikuma 2. punkta a) apakšpunktā noteiktos datus;
- b) maksātāja MPS maksājuma saņēmēja MPS ir jāsniedz pielikuma 2. punkta b) apakšpunktā noteiktie dati;
- c) maksājuma saņēmēja MPS maksājuma saņēmējam ir jāsniedz vai jādara pieejami pielikuma 2. punkta d) apakšpunktā noteiktie dati.

3. Pildot visus pienākumus, kas noteikti valsts tiesību aktos, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK, MPS veic tiešā debeta maksājumus saskaņā ar šādām prasībām:

- a) maksājuma saņēmēja MPS ir jānodrošina, ka:
  - i) veicot pirmo tiešā debeta maksājumu un vienreizēju tiešā debeta maksājumu, kā arī veicot katru nākamo maksājuma darījumu, maksājuma saņēmējs sniedz pielikuma 3. punkta a) apakšpunktā noteiktos datus;
  - ii) maksātājs sniedz piekrišanu gan maksājuma saņēmējam, gan maksātāja MPS (tieši vai netieši – ar maksājuma saņēmēja starpniecību); mandātus kopā ar vēlāk izdarītajiem labojumiem vai atsaukumu glabā maksājuma saņēmējs vai – maksājuma saņēmēja vārdā – trešā persona; un saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 41. un 42. pantu maksājuma saņēmēju par šo pienākumu informē MPS;
- b) maksājuma saņēmēja MPS ir jāsniedz maksātāja MPS pielikuma 3. punkta b) apakšpunktā noteiktie dati;
- c) maksātāja MPS maksātājam ir jāsniedz vai jādara pieejami pielikuma 3. punkta c) apakšpunktā noteiktie dati;
- d) maksātājam ir jābūt tiesībām savam MPS sniegt rīkojumu:
  - i) ierobežot tiešā debeta maksājumu iekasēšanu līdz noteiktai summai vai periodiskumam, vai abiem;
  - ii) gadījumos, kad mandāts maksājumu shēmas ietvaros neparedz tiesības uz atmaksu, pirms tā maksājumu konta debetēšanas, pamatojoties uz informāciju, kas saistīta ar mandātu, pārbaudīt katru tiešā debeta maksājuma darījumu un pārlicināties, vai iesniegtā tiešā debeta maksājuma darījuma summa un periodiskums atbilst mandātā noteiktajai summai un periodiskumam;

- iii) bloķēt jebkuru tiešā debeta maksājumu no maksātāja maksājumu konta vai bloķēt jebkuru tiešā debeta maksājumu, ko ierosinājis viens vai vairāki konkrēti maksājuma saņēmēji, vai atļaut tikai tāds tiešā debeta maksājums, kurus ierosinājis viens vai vairāki konkrēti maksājuma saņēmēji.

Gadījumos, kad ne maksātājs, ne maksājuma saņēmējs nav patērētājs, MPS neprasa ievērot d) apakšpunkta i), ii) vai iii) punktu.

Saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 41. un 42. pantu maksātāja MPS informē maksātāju par d) apakšpunktā minētajām tiesībām.

Veicot pirmo tiešā debeta maksājuma darījumu vai vienreizēju tiešā debeta maksājuma darījumu, kā arī veicot katru nākamo maksājuma darījumu, maksājuma saņēmējs nosūta savam MPS ar mandātu saistīto informāciju, un maksājuma saņēmēja MPS attiecīgo ar mandātu saistīto informāciju pārsūta maksātāja MPS kopā ar katru tiešā debeta maksājuma darījumu.

4. Kad tiek pieprasīts kredīta pārvedums, maksājuma saņēmējs, kurš saņem kredīta pārvedumus, papildus 1. punktā minētajām prasībām paziņo tā maksātājiem pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā noteikto sava maksājumu konta identifikatoru un līdz 2014. gada 1. februārim attiecībā uz iekšzemes maksājuma darījumiem, kā arī līdz 2016. gada 1. februārim attiecībā uz pārrobežu maksājuma darījumiem, bet tikai tad, ja tas ir nepieciešams, sava MPS BIC.

5. Pirms pirmā tiešā debeta maksājuma darījuma maksātājs paziņo pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā noteikto sava maksājumu konta identifikatoru. Līdz 2014. gada 1. februārim attiecībā uz iekšzemes maksājuma darījumiem un līdz 2016. gada 1. februārim attiecībā uz pārrobežu maksājuma darījumiem maksātājs paziņo maksātāja MPS BIC, bet tikai tad, ja tas ir nepieciešams.

6. Gadījumos, kad starp maksātāju un maksātāja MPS noslēgtais pamatlīgums neparedz tiesības uz atmaksu, maksātāja MPS, neskarot 3. punkta a) apakšpunkta ii) punktu, pirms maksātāja maksājumu konta debetēšanas, pamatojoties uz informāciju, kas saistīta ar mandātu, pārbauda katru tiešā debeta maksājuma darījumu, lai pārlicinātos, vai iesniegtā tiešā debeta maksājuma darījuma summa atbilst mandātā noteiktajai summai un periodiskumam.

7. Pēc 2014. gada 1. februāra attiecībā uz iekšzemes maksājuma darījumiem un pēc 2016. gada 1. februāra attiecībā uz pārrobežu maksājuma darījumiem MPS neprasa MPL norādīt maksātāja MPS vai maksājuma saņēmēja MPS BIC.

8. Maksātāja MPS un maksājuma saņēmēja MPS nepiemēro papildu samaksu vai cita veida maksu nolaišanas procesam, lai automatiski izveidotu mandātu attiecībā uz tiem maksājuma darījumiem, kurus ierosina ar maksājumu karti vai ar tās palīdzību tirdzniecības vietā un kuru rezultāts ir tiešā debeta maksājums.

6. pants

Beigu datumi

1. Ne vēlāk kā 2014. gada 1. februārī kredīta pārvedumus veic saskaņā ar 5. panta 1., 2. un 4. punktā un pielikuma 1. un 2. punktā noteiktajām tehniskajām prasībām.
2. Ne vēlāk kā 2014. gada 1. februārī tiešā debeta maksājumus veic saskaņā ar 8. panta 2. un 3. punktu un 5. panta 1., 3., 5., 6. un 8. punktā un pielikuma 1. un 3. punktā noteiktajām prasībām.
3. Neskarot 3. pantu, tiešā debeta maksājumus veic saskaņā ar 8. panta 1. punktā noteiktajām prasībām ne vēlāk kā 2017. gada 1. februārī attiecībā uz iekšzemes maksājumiem un ne vēlāk kā 2012. gada 1. novembrī attiecībā uz pārrobežu maksājumiem.
4. Attiecībā uz iekšzemes maksājuma darījumiem dalībvalsts vai – ar attiecīgās dalībvalsts apstiprinājumu – dalībvalsts MPS pēc tam, kad ņemta vērā un novērtēta valsts iedzīvotāju gatavība un sagatavotība, var noteikt datumus, kas ir agrāki par 1. un 2. punktā noteiktajiem.

7. pants

Mandātu derīgums un tiesības uz atmaksu

1. Maksājuma saņēmēja atļauja iekasēt periodiskus tiešā debeta maksājumus vēsturiskā shēmā, kas sniegta pirms 2014. gada 1. februāra, ir derīga arī pēc minētā datuma un ir uzskatāma par piekrišanu maksātāja MPS veikt periodiskos tiešā debeta maksājumus, ko attiecīgais maksājuma saņēmējs iekasē atbilstīgi šai regulai gadījumos, kad nav valsts tiesību aktu vai klientu līgumu, kuri paredz tiešā debeta maksājumu mandātu derīguma turpināšanos.
2. Panta 1. punktā minētie mandāti paredz beznosacījumu atmaksu un atmaksu ar atpakaļejošu datumu, kas atbilst atmaksātā maksājuma datumam, ja šāda atmaksa bijusi paredzēta ar esošo mandātu.

8. pants

Savstarpējās apmaiņas maksa par tiešā debeta maksājuma darījumiem

1. Neskarot 2. punktu, tiešā debeta maksājuma darījumiem nepiemēro DSAM par katru tiešā debeta maksājuma darījumu vai citu norunātu atbildību ar līdzvērtīgu mērķi vai sekām.
2. R darījumiem var piemērot DSAM, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

- a) vienošanās mērķis ir efektīvi uzlikt izmaksu segšanu attiecīgi tam MPS, kurš ir izraisījis R darījumu, vai tam MPS, kura MPL ir izraisījis R darījumu, vienlaikus ņemot vērā darījuma izmaksu esamību, un šāda vienošanās nodrošina to, ka maksu nepiemēro automātiski maksātājam un ka MPS ir

aizliegts piemērot MPL konkrēta veida maksu par R darījumu, kura pārsniedz izmaksas, kas MPS radušās saistībā ar šādiem darījumiem;

- b) maksa ir strikti pamatota ar izmaksām;
- c) maksas līmenis nepārsniedz tādas R darījuma apstrādes faktiskās izmaksas, kuru veic izmaksu ziņā visefektīvākais salīdzināmais MPS, kas darījumu apjoma un pakalpojumu rakstura ziņā ir reprezentatīvs vienošanās pārstāvis;
- d) maksas piemērošana saskaņā ar a), b) un c) apakšpunktu liedz MPS uzlikt saviem attiecīgajiem MPL papildu maksu, kas saistīta ar izmaksām, uz kurām attiecas minētā savstarpējās apmaiņas maksa;
- e) vienošanās nav praktiskas un ekonomiski dzīvotspējīgas alternatīvas, kas nodrošinātu R darījumu vienlīdz efektīvu vai vēl efektīvāku apstrādi ar vienādām vai zemākām izmaksām patērētājiem.

Punkta pirmās daļas vajadzībām, aprēķinot maksu par R darījumu, iekļauj tikai tās izmaksu kategorijas, kuras tieši un nepārprotami attiecas uz R darījuma apstrādi. Minētās izmaksas tiek precīzi noteiktas. Izmaksu summas sadalījumu, tostarp katra tā komponenta atsevišķu identifikāciju, ietver vienošanās, lai būtu iespējama viegla pārbaude un pārraudzība.

3. Panta 1. un 2. punktu *mutatis mutandis* piemēro MPS vienpusēji noteiktai kārtībai un tādām MPS divpusējām vienošanām, kuru mērķis vai sekas ir tādas pašas kā daudzpusējām vienošanām.

9. pants

Maksājumu pieejamība

1. Maksātājs, kas veic kredīta pārvedumu maksājuma saņēmējam, kuram ir maksājumu konts Savienībā, neprecizē to dalībvalsti, kurā minētajam maksājumu kontam ir jāatrodas, ar nosacījumu, ka šis maksājumu konts ir sasniedzams saskaņā ar 3. pantu.
2. Maksājuma saņēmējs, kas saņem kredīta pārvedumu vai izmanto tiešā debeta maksājumu, lai iekasētu līdzekļus no maksātāja, kuram ir maksājumu konts Savienībā, neprecizē to dalībvalsti, kurā minētajam maksājumu kontam ir jāatrodas, ar nosacījumu, ka šis maksājumu konts ir sasniedzams saskaņā ar 3. pantu.

10. pants

Kompetentās iestādes

1. Par kompetentajām iestādēm, kuru pienākums ir nodrošināt šīs regulas ievērošanu, dalībvalstis norīko valsts iestādes, struktūras, kuras atzītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vai valsts iestādes, kam šajā nolūkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķirtas skaidras pilnvaras, tostarp valstu centrālās bankas. Par kompetentajām iestādēm dalībvalstis var norīkot jau esošās struktūras.

2. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. februārim paziņo Komisijai saskaņā ar 1. punktu norīkotās kompetentās iestādes. Tās nekavējoties paziņo Komisijai un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei – EBI) par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz minētajām iestādēm.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajām kompetentajām iestādēm ir visas to pienākumu izpildei nepieciešamās pilnvaras. Ja to jautājumu risināšanai, uz kuriem attiecas šī regula, dalībvalstis teritorijā ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, dalībvalstis nodrošina, ka minētās iestādes cieši sadarbojas, lai tās varētu efektīvi izpildīt savus attiecīgos pienākumus.

4. Kompetentās iestādes efektīvi pārrauga to, kā MPS ievēro šo regulu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu tās ievērošanu. Tās savstarpēji sadarbojas saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 24. pantu un Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. pantu.

11. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. februārim nosaka noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis par minētajiem noteikumiem un pasākumiem paziņo Komisijai līdz 2013. gada 1. augustam un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas ietekmē šos noteikumus un pasākumus.

2. Panta 1. punktā minētās sankcijas nepiemēro patērētājiem.

12. pants

Ārpusiņas sūdzību un tiesiskās aizsardzības procedūras

1. Dalībvalstis nosaka atbilstošas un iedarbīgas ārpusiņas sūdzību un tiesību aizsardzības procedūras, lai izšķirtu strīdus par tiesībām un pienākumiem, kuri saistībā ar šo regulu radušies starp MPL un to MPS. Šajā nolūkā dalībvalstis norīko jau esošās struktūras vai vajadzības gadījumā izveido jaunas struktūras.

2. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. februārim paziņo Komisijai, kuras ir 1. punktā minētās struktūras. Tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz minētajām struktūrām.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka šo pantu piemēro tikai attiecībā uz tiem MPL, kas ir patērētāji vai kas ir patērētāji un mikrouzņēmumi. Dalībvalstis par jebkuru šādu noteikumu paziņo Komisijai līdz 2013. gada 1. augustam.

13. pants

Pilnvaru deleģēšana

Lai ņemtu vērā tehnisko progresu un tirgus norises, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 14. pantu grozījumu veikšanai pielikumā.

14. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 13. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2012. gada 31. marta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 13. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

15. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2017. gada 1. februārim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, ECB un EBI ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumu.

16. pants

Pārejas noteikumi

1. Atkāpjoties no 6. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstis var atļaut MPS līdz 2016. gada 1. februārim sniegt MPL pārveidošanas pakalpojumus attiecībā uz iekšzemes maksājuma darījumiem, ļaujot MPL, kas ir patērētāji, pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā maksājumu konta identifikatora vietā turpināt lietot BBAN ar nosacījumu, ka tiek nodrošināta sadarbība, tehniski un droši pārveidojot maksātāja un maksājuma

saņēma BBAN par attiecīgo pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā noteikto maksājumu konta identifikatoru. Attiecīgajā gadījumā pirms maksājuma izpildes minēto maksājumu konta identifikatoru paziņo darījumu ierosinošajam MPL. Šādā gadījumā MPS nepiemēro nekādu samaksu vai cita veida maksu no MPL, kas tieši vai netieši saistīti ar minētajiem pārveidošanas pakalpojumiem.

2. MPS, kas piedāvā euro denominētu maksājumu pakalpojumus un kas atrodas dalībvalstī, kuras naudas vienība nav euro, atbilstību 3. pantam attiecībā uz euro denominētu maksājumu pakalpojumu piedāvāšanu nodrošina līdz 2016. gada 31. oktobrim. Tomēr, ja kāda no šīm dalībvalstīm ievieš euro pirms 2015. gada 31. oktobra, MPS, kas atrodas attiecīgajā dalībvalstī, atbilstību 3. pantam nodrošina viena gada laikā no dienas, kad attiecīgā dalībvalsts pievienojusies eurozonai.

3. Dalībvalsts var atļaut savām kompetentajām iestādēm līdz 2016. gada 1. februārim atbrīvot no visu vai dažu 6. panta 1. un 2. punktā minēto prasību izpildes attiecībā uz tiem kredīta pārveduma vai tiešā debeta maksājuma darījumiem, kuru kumulatīvā tirgus daļa saskaņā ar ECB katru gadu publicētajiem oficiālajiem maksājumu statistikas datiem ir mazāka nekā 10 % no šajā dalībvalstī reģistrētā attiecīgi kredīta pārveduma vai tiešā debeta maksājumu darījumu kopējā skaita.

4. Dalībvalsts var atļaut savām kompetentajām iestādēm līdz 2016. gada 1. februārim atbrīvot no visu vai dažu 6. panta 1. un 2. punktā minēto prasību izpildes attiecībā uz tiem maksājuma darījumiem, kurus rada, izmantojot maksājumu karti tirdzniecības vietā un kuru rezultāts ir tiešā debeta maksājums uz tādu maksājumu kontu un no tāda maksājumu konta, kurš identificēts ar BBAN vai IBAN.

5. Atkāpjoties no 6. panta 1. un 2. punkta, dalībvalsts var atļaut savām kompetentajām iestādēm līdz 2016. gada 1. februārim piemērot atbrīvojumu no īpašas prasības izpildes – izmantot pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā noteiktos ziņojumu formātus, kas 5. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikti tiem MPL, kuri ierosina vai saņem atsevišķus kredīta pārvedumus vai tiešā debeta maksājumus, kas apvienoti kopīgai nosūtīšanai. Neraugoties uz iespējamu atbrīvojumu, MPS pilda 5. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktās prasības, ja MPL pieprasa šādu pakalpojumu.

6. Atkāpjoties no 6. panta 1. un 2. punkta, dalībvalsts var atlikt 5. panta 4., 5. un 7. punktā minēto prasību izpildi – paziņot BIC iekšzemes maksājuma darījumu gadījumos – līdz 2016. gada 1. februārim.

7. Ja dalībvalsts paredzējusi izmantot 1., 3., 4., 5. vai 6. punktā noteikto atkāpi, tā par to attiecīgi paziņo Komisijai līdz 2013. gada 1. februārim un pēc tam atļauj savai kompetentajai iestādei piemērot atbrīvojumu attiecīgi no dažām vai

visām 5. pantā, 6. panta 1. vai 2. punktā un pielikumā noteiktajām prasībām attiecīgajos punktos vai daļās minēto atbilstīgo maksājuma darījumu gadījumā uz laiku, kas nepārsniedz atkāpes piemērošanas laiku. Dalībvalsts paziņo Komisijai par maksājuma darījumiem, kuriem piemēro šo atkāpi, un par jebkādam turpmākām izmaiņām.

8. MPS, kas atrodas dalībvalstī, kuras naudas vienība nav euro, un MPL, kas izmanto maksājumu pakalpojumu šādā dalībvalstī, atbilstību 4. un 5. panta prasībām nodrošina līdz 2016. gada 31. oktobrim. Neliela apjoma maksājumu sistēmu operatori dalībvalstī, kuras naudas vienība nav euro, atbilstību 4. panta 2. punkta prasībām nodrošina līdz 2016. gada 31. oktobrim.

Tomēr, ja kāda no šīm dalībvalstīm euro ievieš pirms 2015. gada 31. oktobra, MPS vai attiecīgajā gadījumā minētajā dalībvalstī esošo neliela apjoma maksājumu sistēmu operatori un MPL, kas izmanto maksājumu pakalpojumu minētajā dalībvalstī, atbilstību attiecīgajiem noteikumiem nodrošina viena gada laikā no dienas, kad attiecīgā dalībvalsts pievienojusies eurozonai, bet ne agrāk kā dienā, kas noteikta tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro 2012. gada 31. martā.

17. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 924/2009

Regulu (EK) Nr. 924/2009 groza šādi:

1) regulas 2. panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

“10) “līdzekļi” ir banknotes un monētas, virtuālā nauda un elektroniskā nauda, kā tā noteikta 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un uzraudzību (*);

(*) OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.”;

2) regulas 3. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Maksa, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs iekasē no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem, ir tāda pati kā maksa, ko minētais maksājumu pakalpojumu sniedzējs iekasē no maksājumu pakalpojumu lietotājiem par tādas pašas vērtības atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tajā pašā valūtā.”;

3) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu svīturo;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt no maksājumu pakalpojumu lietotāja maksu papildus tai maksai, ko iekasē saskaņā ar 3. panta 1. punktu, ja minētais lietotājs dod maksājumu pakalpojumu sniedzējam rīkojumu veikt pārrobežu maksājumu, nepaziņojot IBAN, un attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (*), – atbilstīgo BIC maksājumu kontam citā dalībvalstī. Minētā maksa ir atbilstīga un samērīga ar izmaksām. Par šo maksu vienojas maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs laikus – pirms šāda vienošanās kļūst saistoša maksājumu pakalpojumu lietotājam – informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par papildmaksas summu.

(*) OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.”;

4) regulas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ar 2016. gada 1. februāri dalībvalstis atceļ prasību maksājumu pakalpojumu sniedzējiem maksājumu bilances statistikas vajadzībām nodrošināt uz norēķiniem balstītu informāciju par savu klientu maksājuma darījumiem.”;

5) regulas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā datumu “2012. gada 1. novembrim” aizstāj ar “2017. gada 1. februārim”;

b) panta 2. punktā datumu “2012. gada 1. novembrim” aizstāj ar “2017. gada 1. februārim”;

c) panta 3. punktā datumu “2012. gada 1. novembra” aizstāj ar “2017. gada 1. februāri”;

6) regulas 8. pantu svīturo.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 14. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN

PIELIKUMS

TEHNISKĀS PRASĪBAS (5. PANTS)

1. Papildus 5. pantā izklāstītajām pamatprasībām kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājuma darījumiem piemēro šādas tehniskās prasības:
  - a) regulas 5. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā minētajam maksājumu konta identifikatoram jābūt *IBAN*;
  - b) regulas 5. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā minētā ziņojumu formāta standartam jābūt ISO 20022 XML;
  - c) pārveduma informācijas datu laukā ir jābūt vietai 140 rakstzīmēm. Maksājumu shēmas var paredzēt lielāku rakstzīmju skaitu, izņemot gadījumu, kad informācijas pārsūtīšanai izmantojamai ierīcei ir tehniski ierobežojumi attiecībā uz rakstzīmju skaitu, – tad tiek piemērots ierīces tehniskais limits;
  - d) pārveduma references informācija un visi pārējie datu komponenti, kas jāsniedz saskaņā ar šā pielikuma 2. un 3. punktu, ir jānodod starp maksājuma ķēdes MPS pilnīgi un bez pārmaiņām;
  - e) ja nepieciešamie dati pieejami elektroniskā veidā, ir jāatļauj veikt pilnīgi automatizētu elektronisku maksājuma darījumu apstrādi visos maksājuma ķēdes procesa posmos (pilnībā automatizētu maksājumu apstrādi), kas dod iespēju visu maksāšanas procesu izpildīt elektroniski bez atkārtotas ievadīšanas vai manuālas iejaukšanās nepieciešamības. Kad vien iespējams, tas jāpiemēro arī kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājuma darījumu ārkārtas apstrādei;
  - f) maksājumu shēmām nedrīkst noteikt kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājuma darījuma minimālo summu, tomēr tām nav jāapstrādā maksājuma darījumi, kuru summa ir nulle;
  - g) maksājumu shēmām nav pienākuma veikt kredīta pārvedumus un tiešā debeta maksājumus, kuru apjoms pārsniedz EUR 999 999 999,99.
2. Papildus 1. punktā minētajām prasībām kredīta pārveduma darījumiem piemēro arī šādas prasības:
  - a) regulas 5. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie datu komponenti ir šādi:
    - i) maksātāja vārds un/vai maksātāja maksājumu konta *IBAN*;
    - ii) kredīta pārveduma summa;
    - iii) maksājuma saņēmēja maksājumu konta *IBAN*;
    - iv) maksājuma saņēmēja vārds, uzvārds, ja pieejams;
    - v) jebkāda informācija par pārvedumu;
  - b) regulas 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētie datu komponenti ir šādi:
    - i) maksātāja vārds, uzvārds;
    - ii) maksātāja maksājumu konta *IBAN*;
    - iii) kredīta pārveduma summa;
    - iv) maksājuma saņēmēja maksājumu konta *IBAN*;
    - v) jebkāda informācija par pārvedumu;
    - vi) jebkāds maksājuma saņēmēja identifikācijas kods;
    - vii) maksājuma saņēmēja references personas vārds, uzvārds;
    - viii) jebkāds kredīta pārveduma mērķis;
    - ix) jebkāda kredīta pārveduma mērķa kategorija;
  - c) papildus maksātāja MPS maksājuma saņēmēja MPS ir jāsniedz šādi obligāti datu komponenti:
    - i) maksātāja MPS *BIC* (ja nav citādas vienošanās starp maksājuma darījumā iesaistītajiem MPS);

- ii) maksājuma saņēmēja MPS BIC (ja nav citādas vienošanās starp maksājuma darījumā iesaistītajiem MPS);
  - iii) maksājumu shēmas identifikācijas kods;
  - iv) kredīta pārveduma norēķinu datums;
  - v) maksātāja MPS kredīta pārveduma ziņojuma references numurs;
- d) regulas 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētie datu komponenti ir šādi:
- i) maksātāja vārds;
  - ii) kredīta pārveduma summa;
  - iii) jebkāda informācija par pārvedumu.
3. Papildus 1. punktā minētajām prasībām tiešā debeta maksājuma darījumiem piemēro šādas prasības:
- a) regulas 5. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētie datu komponenti ir šādi:
- i) tiešā debeta maksājuma veids (periodisks, vienreizējs, pirmais, pēdējais vai reversais);
  - ii) maksājuma saņēmēja vārds, uzvārds;
  - iii) maksājuma saņēmēja tā maksājumu konta IBAN, kurš tiks kreditēts, maksājumu saņemot iekasēšanas nolūkā;
  - iv) maksātāja vārds, uzvārds, ja pieejams;
  - v) maksātāja tā maksājumu konta IBAN, kurš tiks debetēts iekasēšanas nolūkā;
  - vi) mandāta unikālā reference;
  - vii) ja maksātāja mandāts sniegts pēc 2012. gada 31. marta – tā parakstīšanas datums;
  - viii) iekasējamā summa;
  - ix) ja mandātu pārņēmis maksājuma saņēmējs, kas nav tas pats maksājuma saņēmējs, kurš devis mandātu, – mandāta unikālā reference, ko sniedzis sākotnējais maksājuma saņēmējs, kurš devis mandātu;
  - x) maksājuma saņēmēja identifikators;
  - xi) ja mandātu pārņēmis maksājuma saņēmējs, kas nav tas pats maksājuma saņēmējs, kurš devis mandātu, – sākotnējā maksājuma saņēmēja, kas devis mandātu, identifikators;
  - xii) maksājuma saņēmēja maksātājam sniegtā jebkāda informācija par pārvedumu;
  - xiii) iekasēšanas mērķis;
  - xiv) iekasēšanas mērķa kategorija;
- b) regulas 5. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētie datu komponenti ir šādi:
- i) maksājuma saņēmēja MPS BIC (ja nav citādas vienošanās starp maksājuma darījumā iesaistītajiem MPS);
  - ii) maksātāja MPS BIC (ja nav citādas vienošanās starp maksājuma darījumā iesaistītajiem MPS);
  - iii) maksātāja references personas vārds, uzvārds (ja ir dematerializētā mandātā);
  - iv) maksātāja references personas identifikācijas kods (ja ir dematerializētā mandātā);
  - v) maksājuma saņēmēja references personas vārds, uzvārds (ja ir dematerializētā mandātā);
  - vi) maksājuma saņēmēja references personas identifikācijas kods (ja ir dematerializētā mandātā);
  - vii) maksājumu shēmas identifikācijas kods;
  - viii) iekasēšanas norēķina datums;
  - ix) maksājuma saņēmēja MPS reference iekasēšanai;

- x) mandāta veids;
  - xi) tiešā debeta maksājuma veids (periodisks, vienreizējs, pirmais, pēdējais vai reversais);
  - xii) maksājuma saņēmēja vārds, uzvārds;
  - xiii) maksājuma saņēmēja tā maksājumu konta *IBAN*, kurš tiks kreditēts iekasēšanas nolūkā;
  - xiv) maksātāja vārds, uzvārds, ja pieejams;
  - xv) maksātāja tā maksājumu konta *IBAN*, kurš tiks debitēts iekasēšanas nolūkā;
  - xvi) mandāta unikālā reference;
  - xvii) ja maksātājs mandātu sniedzis pēc 2012. gada 31. marta – mandāta parakstīšanas datums;
  - xviii) iekasējamā summa;
  - xix) mandāta unikālā reference, ko sniedzis sākotnējais maksājuma saņēmējs, kurš devis mandātu (ja mandātu pārņēmis maksājuma saņēmējs, kas nav maksājuma saņēmējs, kurš devis mandātu);
  - xx) maksājuma saņēmēja identifikators;
  - xxi) sākotnējā maksājuma saņēmēja, kas devis mandātu, identifikators (ja mandātu pārņēmis maksājuma saņēmējs, kas nav maksājuma saņēmējs, kurš devis mandātu);
  - xxii) jebkāda informācija par pārvedumu, kuru maksājuma saņēmējs sniedz maksātājam;
- c) regulas 5. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētie datu komponenti ir šādi:
- i) mandāta unikālā reference;
  - ii) maksājuma saņēmēja identifikators;
  - iii) maksājuma saņēmēja vārds, uzvārds;
  - iv) iekasējamā summa;
  - v) jebkāda informācija par pārvedumu;
  - vi) maksājumu shēmas identifikācijas kods.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 261/2012

(2012. gada 14. marts),

ar ko attiecībā uz līgumattiecībām piena un piena produktu nozarē groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. panta pirmo daļu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecība tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽⁴⁾, pašlaik iekļauto piena un piena produktu tirgus kopīgas organizācijas kārtējo reformu mērķis bija veicināt orientāciju uz tirgu, proti, mudināt lauksaimniekus lemt par ražošanas apjomu un veidu atkarībā no cenu izmaiņām, lai pastiprinātu piena nozares konkurences situāciju un tās ilgtspējību saistībā ar tirdzniecības globalizāciju. Tāpēc tika nolemts palielināt kvotas pakāpeniski, pieņemot Padomes Regulu (EK) Nr. 72/2009 (2009. gada 19. janvāris) par izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā, izdarot grozījumus Regulās (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 320/2006, (EK) Nr. 1405/2006, (EK) Nr. 1234/2007, (EK) Nr. 3/2008 un (EK) Nr. 479/2008 un atceļot Regulas (EEK) Nr. 1883/78, (EEK) Nr. 1254/89, (EEK) Nr. 2247/89, (EEK) Nr. 2055/93, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 2596/97, (EK) Nr. 1182/2005 un (EK) Nr. 315/2007 ⁽⁵⁾ (reformas 2008.–2009. gada “veselības pārbaude”), lai nodrošinātu piena kvotu sistēmas vienmērīgu izbeigšanu līdz 2015. gadam.

(2) Laikposmā no 2007. līdz 2009. gadam ārkārtēji notikumi ietekmēja piena un piena produktu nozari, rezultātā

izraisot cenu sabrukumu 2008. un 2009. gadā. Sākotnēji tie bija ārkārtēji laika apstākļi Okeānijā, kas izraisīja ievērojamu samazinājumu piegādēs, kam sekoja ātrs un ievērojams cenu kāpums. Lai gan pasaules līmenī piegādes sāka atjaunoties un cenas sāka atgriezties normālākā līmenī, sekojošā finanšu un ekonomiskā krīze negatīvi ietekmēja Savienības piena un piena produktu ražotājus, pastiprinot cenu nestabilitāti. Augstākas izejvielu cenas izraisīja barības un citu ražošanai nepieciešamo resursu, tostarp enerģijas izmaksu ievērojamu kāpumu. Sekojoši pieprasījuma kritums pasaulē, kā arī Savienībā, tostarp attiecībā uz pieprasījumu pēc piena un piena produktiem, laikposmā, kad Savienības ražošana joprojām bija stabila, izraisīja Savienības cenu kritumu līdz viszemākajam drošības tīkla līmenim. Šis straujais piena un piena produktu cenu kritums pilnībā neatbalsojās kā zemākas cenas pienam un piena produktiem patērētāju līmenī, kas lielākajā daļā valstu un attiecībā uz lielāko daļu piena un piena produktu nozarē ražoto produktu apakšnozarēs izraisīja bruto seguma palielināšanos un neļāva pieprasījumu pēc šiem produktiem pielāgot zemām izejvielu cenām, palēninot cenu atgūšanos un saasinot zemu cenu ietekmi uz piena ražotājiem, kas nopietni apdraudēja daudzu šo uzņēmēju dzīvotspēju.

(3) Reaģējot uz šo sarežģīto piena tirgus situāciju, 2009. gada oktobrī izveidoja Augsta līmeņa ekspertu grupu (ALEG) ar mērķi apspriest vidēja un ilgtermiņa pasākumus piena un piena produktu nozarē, kas saistībā ar piena kvotu izbeigšanu 2015. gadā veicinātu tirgus un piena ražotāju ienākumu stabilizāciju un palielinātu pārredzamību šajā nozarē.

(4) ALEG saņēma mutisku un rakstisku ieguldījumu no lielākajām Eiropas ieinteresēto personu grupām piena produktu piegādes ķēdē, kas pārstāv lauksaimniekus, piena pārstrādātājus, piena tirgotājus, mazumtirgotājus un patērētājus. Turklāt ALEG saņēma ieguldījumu no pieaicinātajiem akadēmiskajiem ekspertiem, trešo valstu pārstāvjiem, valstu konkurences iestādēm un Komisijas dienestiem. 2010. gada 26. martā notika arī piena un piena produktu ražošanas nozares ieinteresēto personu konference, kas plašākam skaitam piegādes ķēdes dalībnieku deva iespēju paust savus viedokļus. ALEG 2010. gada 15. jūnijā sniedza ziņojumu. Ziņojumā bija iekļauta piensaimniecības nozares tā brīža stāvokļa analīze un doti vairāki ieteikumi saistībā ar līgumattiecībām, ražotāju spēju aizstāvēt savas intereses, profesionālajām/starpnozaru organizācijām, pārredzamību (tostarp turpmāku Eiropas Cenu uzraudzības mehānisma izstrādāšanu), tirgus pasākumiem un biržā tirgotajiem nākotnes līgumiem, tirdzniecības standartiem, kā arī izcelsmes marķējumu, novatorismu un pētniecību. Šajā regulā, kas ir pirmais pasākums, risināti pirmie četri no minētajiem jautājumiem.

⁽¹⁾ OV C 218, 23.7.2011., 110. lpp.

⁽²⁾ OV C 192, 1.7.2011., 36. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 28. februāra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 30, 31.1.2009., 1. lpp.

- (5) ALEG atzīmēja, ka piena ražošanas un pārstrādes nozares dalībvalstu starpā ļoti atšķiras. Pastāv arī ievērojamas atšķirības starp nozares dalībniekiem un nozares dalībnieku veidiem atsevišķās dalībvalstīs. Tomēr daudzos gadījumos piegādes koncentrācija ir ļoti zema, kas rada nelīdzsvarotību lauksaimnieku un piena pārstrādes uzņēmumu spējā aizstāvēt savas intereses piegādes ķēdē. Šāda nelīdzsvarotība var izraisīt negodīgu komercdarbības praksi, konkrēti, lauksaimnieki piegādes brīdī var nezināt, kāda būs piena cena, jo piena pārstrādes uzņēmumi bieži vien to nosaka vēlāk, pamatojoties uz iegūto pievienoto vērtību, ko lauksaimnieks bieži vien nevar ietekmēt.
- (6) Tādējādi visā ķēdē pastāv cenu pārneses problēma, jo īpaši attiecībā uz lauku saimniecību cenām, kuru līmenis parasti nepieaug atbilstīgi ražošanas izmaksu pieaugumam. Pretēji tam 2009. gadā piena piedāvājums uzreiz nepielāgojās pieprasījuma samazināšanās procesam. Patiesi, dažās lielākajās piena ražotājās dalībvalstīs, reaģējot uz zemākām cenām, lauksaimnieki pat palielināja ražošanu salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Attiecībā uz pievienoto vērtību piena pārstrādes ķēdē, tā vairāk koncentrējās piegādes ķēdes apakšnozārēs, īpaši piena pārstrādes un mazumtirdzniecības uzņēmumos, jo galapatērētājs maksā cenu, kas neatspoguļo cenu, kuru saņem piena ražotājs. Tādēļ visus piena piegādes ķēdes dalībniekus būtu jā mudina uz savstarpēju sadarbību, lai novērstu šo nelīdzsvarotību.
- (7) Piena apjomi, ko sezonas laikā piegādā piena pārstrādes uzņēmumiem, ne vienmēr ir ļoti plānoti. Ir iespējams, ka pat piensaimnieku kooperatīvi (kas pieder lauksaimniekiem un kam ir pārstrādes iekārtas, kurās tiek pārstrādāti 58 % no Savienības svaigpiena) nevar pielāgot piedāvājumu pieprasījumam, – lauksaimniekiem savam kooperatīvam ir jāpiegādā viss piens, un kooperatīvam viss minētais piens ir jāpieņem.
- (8) Oficiāli rakstiski līgumi, kuri noslēgti pirms piegādes un satur vismaz pamatelementus, netiek visai bieži izmantoti. Tomēr šādi līgumi var palielināt piena produktu ķēdē iesaistīto dalībnieku atbildību un paaugstināt izpratni par to, ka nepieciešams labāk ņemt vērā tirgus signālus, uzlabot cenu pārnesi un pielāgot piedāvājumu pieprasījumam, kā arī palīdzēt izvairīties no dažiem negodīgas komercdarbības prakses veidiem.
- (9) Ņemot vērā, ka nav Savienības tiesību aktu par šādiem līgumiem, dalībvalstis var savās līgumtiesību sistēmās noteikt šādu līgumu izmantošanu par obligātu ar noteikumu, ka, to darot, ievēro Savienības tiesību aktus un, jo īpaši, ka nodrošina iekšējā tirgus un tirgus kopīgās organizācijas pienācīgu darbību. Ņemot vērā dažādās situācijas, kas šajā ziņā pastāv Savienībā līgumtiesību jomā, ievērojot subsidiaritāti, šāda lēmuma pieņemšana būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā. Attiecībā uz visām konkrētā teritorijā veiktām svaigpiena piegādēm būtu jāpiemēro vienlīdzīgi nosacījumi. Tādēļ, ja dalībvalsts nolēm, ka par katru lauksaimnieka svaigpiena piegādi pārstrādātājam, kas veikta tās teritorijā, ir jābūt starp abām pusēm noslēgtam rakstiskam līgumam, šī prasība būtu jāpiemēro arī svaigpiena piegādēm no citām dalībvalstīm, bet nav nepieciešams šādu prasību piemērot svaigpiena piegādēm uz citām dalībvalstīm. Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm pašām būtu jāizlemj, vai ir jāpieprasa, lai pirmais pircējs sniegtu lauksaimniekam rakstisku piedāvājumu noslēgt šādu līgumu.
- (10) Lai panāktu, ka šādi līgumi atbilst pienācīgiem minimāliem standartiem, un lai nodrošinātu labu iekšējā tirgus un tirgus kopīgās organizācijas darbību, Savienības līmenī būtu jānosaka daži pamatnosacījumi šādu līgumu izmantošanai. Taču par visiem šādiem pamatnosacījumiem būtu brīvi jāvienojas. Tomēr, lai stiprinātu piena produktu tirgus stabilitāti un piena ražotāju noieta tirgu atsevišķās dalībvalstīs, kur diezgan plaši izmanto ārkārtīgi īsa termiņa līgumus, dalībvalstīm būtu jānodrošina tiesības noteikt šādu līgumu un/vai piedāvājumu minimālo ilgumu. Tomēr šāds minimālais ilgums būtu jānosaka tikai līgumiem starp pirmajiem pircējiem un piena ražotājiem vai piedāvājumos, ko pirmie pircēji iesniedz piena ražotājiem. Turklāt tam nebūtu jātraucē iekšējā tirgus pienācīga darbība, un piena ražotājiem vajadzētu būt izvēlei pieņemt šādu minimālo ilgumu vai atteikties no tā. Kā viens no svarīgiem pamatnosacījumiem ir tas, lai cenu, kas ir jāmaksā par piegādi, varētu noteikt līgumā, ja to vēlas līgumslēdzēja puse, kā statistisku cenu vai kā cenu, kas mainās atkarībā no noteiktu faktoru iedarbības, piemēram, no piegādātā svaigpiena apjoma un kvalitātes vai sastāva, neizslēdzot variantu, kad vienā līgumā ir paredzēta statistiska cena par konkrētu piegādātā svaigpiena apjomu un pēc formulas nosakāma cena par piegādāto papildu apjomu.
- (11) Piensaimniecības kooperatīvi, kuru statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas balstīti uz šiem statūtiem, ir noteikumi ar iedarbību, kas līdzīga šajā regulā noteikto līguma pamatnosacījumu iedarbībai, vienkāršības labad būtu jāizslēdz no prasības par rakstisku līgumu noslēgšanu.
- (12) Lai nostiprinātu šādas iepriekš aprakstītas uz līgumiem balstītas sistēmas efektivitāti arī situācijās, kad starpnieki savāc pienu no lauksaimniekiem, lai piegādātu to pārstrādātājiem, būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja piemērot šo sistēmu arī minētajiem starpniekiem.

- (13) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 42. pantā paredzēts, ka Savienības noteikumi par konkurenci jāattiecinā uz lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību tikai tiktāl, ciktāl to noteicis Eiropas Parlaments un Padome atbilstīgi LESD 43. panta 2. punktam, kas paredz izveidot lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju.
- (14) Lai nodrošinātu ražošanas dzīvotspējīgu attīstību un tādējādi nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni piena ražotājiem, būtu jāpastiprina viņu spējas aizstāvēt savas intereses sarunās ar piena produktu pārstrādātājiem, tādējādi panākot taisnīgāku pievienotās vērtības sadali visā piegādes ķēdē. Tādēļ, lai īstenotu šos kopējās lauksaimniecības politikas mērķus, būtu jāpieņem noteikums saskaņā ar LESD 42. pantu un 43. panta 2. punktu, lai ļautu ražotāju organizācijām, kuras veido tikai piensaimnieki, vai to asociācijām kopīgi vest sarunas ar piena pārstrādes uzņēmumu par līguma noteikumiem, tostarp cenu, attiecībā uz tās dalībnieku visu ražošanas apjomu vai daļu no tā. Tiesības izmantot šo noteikumu tomēr būtu jāparedz tikai tām ražotāju organizācijām, kuras pieprasa un saņem atzīšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 122. pantu. Turklāt minētais noteikums nebūtu jāpiemēro atzītām ražotāju organizācijām, tostarp kooperatīviem, kas pārstrādā visu savu dalībnieku piegādāto svaigpienu, jo netiek skarta svaigpiena piegāde citiem pārstrādātājiem. Bez tam būtu jāparedz iespēja saskaņā ar šo regulu atzīt *de facto* esošās ražotāju organizācijas, kas ir atzītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (15) Lai nekaitētu kooperatīvu efektīvai darbībai un nodrošinātu skaidrību, būtu jāprecizē, ka gadījumā, kad lauksaimnieka līdzdalība kooperatīvā paredz pienākumu saistībā ar visu minētā lauksaimnieka saražoto svaigpienu vai daļu no tā piegādāt svaigpienu atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas pieņemti uz šo statūtu pamata, minētie nosacījumi nebūtu jāapspriež ar kādas ražotāju organizācijas starpniecību.
- (16) Turklāt, lai saglabātu efektīvu konkurenci piena tirgū, būtu jānosaka, ka šādai iespējai ir piemērojami attiecīgi ierobežojumi, kas izteikti kā procentuāla daļa no Savienības ražošanas apjoma un jebkuras dalībvalsts ražošanas apjoma, uz kuru attiecas šādas sarunas. Ierobežojums, kas izteikts kā procentuāla daļa no valstī saražotā apjoma, pirmkārt būtu jāpiemēro svaigpiena apjomam, kas saražots ražotājā dalībvalstī vai katrā no ražotājām dalībvalstīm. Tas pats procentuālais ierobežojums būtu arī jāpiemēro svaigpiena apjomam, kas piegādāts jebkurai konkrētajai galamērķa dalībvalstij.
- (17) Ņemot vērā to, cik nozīmīgs, jo īpaši mazaizsargātiem lauku reģioniem, ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums (ACVN) un aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (AGIN), kā arī, lai nodrošinātu pievienoto vērtību un saglabātu kvalitāti jo īpaši siera šķirņēm, kuras gūst labumu no ACVN un AGIN, kā arī saistībā ar kvotu sistēmas izbeigšanu, dalībvalstīm būtu jāatļauj piemērot noteikumus, lai regulētu šāda noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā ražota siera piegādi. Šiem noteikumiem būtu jāattiecas uz visa attiecīgā siera ražošanu, un tie būtu jāpieprasa starpnozaru organizācijai, ražotāju organizācijai vai grupai, kas definēta Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽¹⁾. Šāds pieprasījums būtu jāatbalsta to piena ražotāju vairākumam, kuri saražo lielāko daļu šā siera gatavošanai izmantotā svaigpiena, un starpnozaru organizāciju un grupu gadījumā – siera ražotāju vairākumam, kas pārstāv minētā siera ražošanas lielāko daļu. Turklāt šie noteikumi būtu jāsaista ar stingriem nosacījumiem, jo īpaši, lai novērstu kaitējumu produkcijas tirdzniecībai citos tirgos un aizsargātu mazākuma tiesības. Dalībvalstīm pieņemtie noteikumi būtu nekavējoties jāpublicē un jādara zināmi Komisijai, jānodrošina regulāras pārbaudes un neatbilstības gadījumā šie noteikumi jāatceļ.
- (18) Dažās nozarēs starpnozaru organizācijām ir ieviesti noteikumi Savienības līmenī. Šīm organizācijām var būt lietderīga loma dialoga veicināšanā starp piegādes ķēdes dalībniekiem un paraugprakses un tirgus pārredzamības sekmēšanā. Šādi noteikumi būtu jāpiemēro arī piena un piena produktu nozarē, vienlaikus paredzot noteikumus, kas precizē šādu organizāciju statusu saskaņā ar konkurences tiesībām, ar noteikumu, ka minēto organizāciju darbība neizkropļo konkurenci vai iekšējo tirgu vai negatīvi neietekmē lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pareizu darbību. Dalībvalstīm būtu jāmudina visi attiecīgie dalībnieki piedalīties šādās starpnozaru organizācijās.
- (19) Lai ņemtu vērā tirgus attīstību, Komisijai ir nepieciešama savlaicīga informācija par piegādātā svaigpiena apjomiem. Tādēļ būtu jāpieņem noteikums, lai nodrošinātu, ka pirmais pircējs regulāri paziņo šādu informāciju dalībvalstīm un ka dalībvalsts par to informē Komisiju.
- (20) Komisijai arī ir vajadzīgi paziņojumi no dalībvalstīm attiecībā uz sarunām par līgumu slēgšanu, ražotāju organizāciju un to apvienību un starpnozaru organizāciju atzīšanu, kā arī līgumattiecībām piena un piena produktu nozarē, lai uzraudzītu un analizētu šīs

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

regulas piemērošanu, jo īpaši saistībā ar ziņojumu sagatavošanu par piena produktu tirgus attīstību, kas Komisija būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (21) Šajā regulā noteiktos pasākumus pamato piena tirgus pašreizējie ekonomiskie apstākļi un piegādes ķēdes struktūra. Tāpēc tie būtu jāpiemēro pietiekami ilgu laiku, lai ļautu tiem būt pilnībā efektīviem. Tomēr, ņemot vērā to plašo mērogu, tiem vajadzētu būt pagaidu pasākumiem, un tie būtu jāpārskata, lai izvērtētu to darbību un nepieciešamību tos turpināt. Šis jautājums būtu jāaplūko divos Komisijas ziņojumos par piena produktu tirgus attīstību, jo īpaši ietverot iespējamās iniciatīvas, lai lauksaimniekus rosinātu noslēgt kopīgas ražošanas vienošanās, iesniedzot tos attiecīgi līdz 2014. gada 30. jūnijam un 2018. gada 31. decembrim.
- (22) Dažu mazāk attīstītu Savienības reģionu ekonomika ļoti lielā mērā ir atkarīga no piena ražošanas. Šo reģionu īpašo apstākļu dēļ ir jāpielāgo vispārējās politikas nostādnes, lai labāk ņemtu vērā šo reģionu vajadzības. Kopējā lauksaimniecības politikā jau ir paredzēti īpaši pasākumi šiem mazāk attīstītajiem reģioniem. Šajā regulā paredzētie papildu politikas pasākumi var dot ieguldījumu, lai nostiprinātu piena ražotāju stāvokli šādos reģionos. Tomēr šo pasākumu ietekme būtu jāizvērtē iepriekš minētajos ziņojumos, pamatojoties uz kuriem Komisijai vajadzības gadījumā būtu jāiesniedz priekšlikumi Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (23) Lai nodrošinātu, ka piena un piena produktu nozares ražotāju organizāciju un to apvienību mērķi un kompetences ir skaidri definētas, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz nosacījumiem starptautisku ražotāju organizāciju un ražotāju organizāciju starptautisku asociāciju atzīšanai, noteikumiem, saskaņā ar kuriem, ja notiek starptautiska sadarbība, tiek paredzēta administratīva palīdzība, nosacījumi tās sniegšanai, kā arī tiek aprēķināts svaigpiena apjoms, par kuru kāda ražotāju organizācija ved sarunas. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (24) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Īstenošanas pilnvaras saistībā ar ražotāju organizāciju un to asociāciju un starpnozaru organizāciju atzīšanas nosacījumu izpildi, šo organizāciju paziņojumiem par sarunās apspriesto svaigpiena apjomu, dalībvalstu paziņojumiem Komisijai par šīm organizācijām un noteikumiem attiecībā uz siera šķirņu, kurām ir piešķirts ACVN vai AĢIN, piedāvājuma regulēšanu, sīki izstrādātiem noteikumiem, kas saistīti ar nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām piena un piena produktu nozarē, šajā nozarē pastāvošo obligāto paziņojumu saturu, veidu un grafiku,

dažiem aspektiem lauksaimnieku līgumos par svaigpiena piegādēm un dalībvalstu paziņojumu Komisijai par saviem izvēlētajiem variantiem būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹⁾.

- (25) Ņemot vērā Komisijas kompetenci Savienības konkurences politikas jomā un minēto aktu specifiku, Komisijai, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011, būtu jālemj, vai atsevišķi līgumi un saskaņota darbība piena un piena produktu nozarē atbilst Savienības konkurences noteikumiem, vai var notikt ražotāju organizācijas rīkotās sarunas, kas skar ražošanu vairākās dalībvalstīs, un vai būtu jāatceļ daži dalībvalstu pieņemti noteikumi par tāda siera piegādes regulēšanu, kam piešķirts ACVN un AĢIN.

- (26) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1234/2007,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1234/2007

Regulu (EK) Nr. 1234/2007 ar šo groza šādi:

- 1) regulas 122. panta pirmās daļas a) punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“iia) piens un piena produkti;”;

- 2) regulas 123. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Dalībvalstis var atzīt arī starpnozaru organizācijas, kas:

a) ir oficiāli pieprasījušas atzīšanu un sastāv no pārstāvjiem, kuri veic ekonomiskas darbības saistībā ar svaigpiena ražošanu, un ir saistītas vismaz ar vienu no šādiem piegādes ķēdes posmiem: piena un piena produktu nozares produktu pārstrādi vai tirdzniecību, tostarp izplatīšanu;

b) ir izveidotas pēc visu vai dažu a) punktā minēto pārstāvju iniciatīvas;

(1) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

c) veic vienu vai vairākas no turpmāk minētajām darbībām vienā vai vairākos Savienības reģionos, ņemot vērā minēto starpnozaru organizāciju dalībnieku un patērētāju intereses:

- i) uzlabo ražošanas un tirgus zināšanas un pārredzamību, tostarp publicējot statistikas datus par cenu, apjomiem un darbības ilgumu līgumiem, kuri noslēgti par svaigpiena piegādi, un sniedzot analīzi par iespējamo turpmāko tirgus attīstību reģionālajā, valsts un starptautiskajā līmenī;
- ii) palīdz labāk koordinēt, kā piena un piena nozares produkti tiek laisti tirgū, īpaši izmantojot pētījumus un tirgus izpēti;
- iii) veicina pienu un piena produktu patēriņu un sniedz informāciju par tiem gan iekšējos, gan ārējos tirgos;
- iv) pēta iespējamās eksporta tirgus;
- v) izstrādā standartlīgumus, kas atbilst Savienības tiesību aktiem par svaigpiena pārdošanu pircējiem un/vai par pārstrādātā piena produktu piegādi izplatītājiem un mazumtirgotājiem, ņemot vērā nepieciešamību panākt taisnīgus konkurences nosacījumus un nepieļaut tirgus kropļojumus;
- vi) sniedz informāciju un veic izpēti, kas vajadzīga, lai ražošanu pielāgotu par labu produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un cerībām, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti un vides aizsardzību;
- vii) saglabā un attīsta piena nozares ražošanas potenciālu, tostarp veicinot jauninājumus un atbalstot programmas lietišķajai pētniecībai un izstrādei, lai pilnībā izmantotu piena un piena produktu potenciālu, jo īpaši, lai radītu produktus ar pievienoto vērtību, kas patērētājam ir pievilcīgāki;
- viii) meklē paņēmienus veterināro produktu izmantošanas ierobežošanai, sekmējot citu vielu izmantošanu un uzlabojot piena ražošanas higiēnu un dzīvnieku veselību;
- ix) izstrādā metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produktu kvalitāti visos ražošanas un tirdzniecības posmos;
- x) izmanto bioloģiskās lauksaimniecības potenciālu un aizsargā un veicina šādu lauksaimniecību, kā arī produktu ar cilmes vietas nosaukumu, kvalitātes marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norādi ražošanu; un
- xi) veicina integrētu ražošanu vai citas videi nekaitīgas ražošanas metodes.”;

3) regulas II daļas II sadaļas II nodaļā iekļauj šādu iedaļu:

“IIA iedaļa

Noteikumi piena un piena produktu nozares ražotāju organizācijām un starpnozaru organizācijām

126.a pants

Piena un piena produktu nozares ražotāju organizāciju un to asociāciju atzīšana

1. Dalībvalstis piena un piena produktu nozarē par ražotāju organizācijām atzīst visas juridiskas vienības vai skaidri definētas juridisku vienību daļas, kas piesakās uz šādu atzīšanu, ar noteikumu, ka:

- a) tās atbilst 122. panta pirmās daļas b) un c) punktā noteiktajām prasībām;
- b) tajās ir minimālais dalībnieku skaits un/vai tās aptver to darbības teritorijā minimālo pārdodamās produkcijas apjomu, ko nosaka attiecīgā dalībvalstis;
- c) ir pietiekamas liecības par to, ka tās var veikt savu darbību pienācīgi gan laika, gan efektivitātes un piedāvājuma koncentrācijas ziņā;

d) tām ir statūti, kas atbilst šā punkta a), b) un c) apakšpunktam.

2. Atbildot uz pieteikumu, dalībvalstis var atzīt atzītu piena un piena produktu nozares ražotāju organizāciju asociāciju, ja attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka šī asociācija ir spējīga efektīvi veikt visas darbības, kas jāveic atzītai ražotāju organizācijai, un atbilst šā panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka ražotāju organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2012. gada 2. aprīļa, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, ir jāuzskata par atzītām ražotāju organizācijām saskaņā ar 122. panta pirmās daļas a) punkta iii) apakšpunktu.

Ražotāju organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2012. gada 2. aprīļa, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras neatbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, var turpināt savu darbību atbilstīgi valsts tiesību aktiem līdz 2012. gada 3. oktobrim.

4. Dalībvalstis:

- a) četru mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņemts pieteikums, kuram ir pievienoti visi atbilstīgie apliecinājošie pierādījumi, pieņem lēmumu par to, vai piešķirt atzīšanu ražotāju organizācijai; minētais pieteikums iesniedzams dalībvalstī, kurā atrodas organizācijas galvenā mītne;

- b) ik pēc noteikta laika, ko tās pašas nosaka, veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka atzītas ražotāju organizācijas un asociācijas ievēro šīs nodaļas noteikumus;
- c) gadījumā, ja šajā nodaļā paredzētie pasākumi netiek īstenoti vai to īstenošanā tiek pieļauti pārkāpumi, uzliek šīm organizācijām un asociācijām piemērojamās sankcijas, ko tās paredzējušas, un vajadzības gadījumā lemj, vai atzīšana nebūtu jāatsauc;
- d) vienreiz gadā un ne vēlāk par 31. martu informē Komisiju par katru iepriekšējā kalendārajā gadā pieņemto lēmumu piešķirt, atteikt vai atsaukt atzīšanu.

126.b pants

Starpnozaru organizāciju atzīšana piena un piena produktu nozarē

1. Dalībvalstis var atzīt starpnozaru organizācijas piena un piena produktu nozarē ar noteikumu, ka šādas organizācijas:

- a) atbilst 123. panta 4. punktā noteiktajām prasībām;
- b) darbojas vienā vai vairākos attiecīgās teritorijas reģionos;
- c) atbild par ievērojamu daļu ekonomisko darbību, kuras minētas 123. panta 4. punkta a) apakšpunktā;
- d) pašas neiesaistās piena un piena produktu nozares produktu ražošanā, pārstrādē vai tirdzniecībā.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka starpnozaru organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2012. gada 2. aprīļa, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, ir jāuzskata par atzītām starpnozaru organizācijām saskaņā ar 123. panta 4. punktu.

3. Ja dalībvalstis izmanto izvēles iespēju atzīt starpnozaru organizāciju saskaņā ar 1. un/vai 2. punktu, tās:

- a) četros mēnešos pēc tam, kad ir saņemts pieteikums, kuram ir pievienoti visi atbilstīgie apliecinātie pierādījumi, pieņem lēmumu par to, vai piešķirt atzīšanu starpnozaru organizācijai; minētais pieteikums iesniedzams dalībvalstī, kurā atrodas organizācijas galvenā mītne;
- b) ik pēc noteikta laika, ko tās pašas nosaka, veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka atzītas starpnozaru organizācijas atbilst nosacījumiem, kas reglamentē to atzīšanu;
- c) gadījumā, ja šajā regulā paredzētie pasākumi netiek īstenoti vai to īstenošanā tiek pieļauti pārkāpumi, uzliek šīm organizācijām piemērojamās sankcijas, ko tās paredzējušas, un vajadzības gadījumā lemj, vai atzīšana nebūtu jāatsauc;

d) atsauc atzīšanu, ja:

- i) vairs netiek ievērotas ar atzīšanu saistītās prasības un nosacījumi, kas paredzēti šajā pantā;
  - ii) starpnozaru organizācija iesaistās kādā no nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, kas minēti 177.a panta 4. punktā, neskarot citas sankcijas, kas jānosaka, ievērojot valsts tiesību aktus;
  - iii) starpnozaru organizācija neievēro 177.a panta 2. punktā minēto paziņošanas pienākumu;
- e) vienreiz gadā un ne vēlāk par 31. martu informē Komisiju par katru iepriekšējā kalendārajā gadā pieņemto lēmumu piešķirt, atteikt vai atsaukt atzīšanu.

126.c pants

Sarunas par līgumu slēgšanu piena un piena produktu nozarē

1. Saskaņā ar 122. pantu atzīta piena un piena produktu nozares ražotāju organizācija ražotāju vārdā, kas ir tās dalībnieki, attiecībā uz visu vai daļu no to kopējā ražošanas apjoma var risināt sarunas par līgumiem par lauksaimnieka svaigpiena piegādēm svaigpiena pārstrādātājam vai savācējam 185.f panta 1. punkta otrās daļas nozīmē.

2. Ražotāju organizācijas sarunas var notikt:

- a) neatkarīgi no tā, vai lauksaimnieki īpašumtiesības uz svaigpienu nodod ražotāju organizācijai;
- b) neatkarīgi no tā, vai pārrunātā cena ir tāda pati attiecībā uz visu vai daļu lauksaimnieku, kuri ir ražotāju organizācijas dalībnieki, kopējo ražošanas apjomu;
- c) ar noteikumu, ka konkrētai ražotāju organizācijai:

- i) svaigpiena apjoms, par kuru tiek risinātas šādas sarunas, nepārsniedz 3,5 % no kopējā Savienības ražošanas apjoma; un
- ii) svaigpiena apjoms, par kuru tiek risinātas šādas sarunas un kurš tiek saražots kādā konkrētā dalībvalstī, nepārsniedz 33 % no attiecīgās dalībvalsts kopējā valsts ražošanas apjoma; un
- iii) svaigpiena apjoms, par kuru tiek risinātas šādas sarunas un kurš tiek piegādāts kādā konkrētā dalībvalstī, nepārsniedz 33 % no attiecīgās dalībvalsts kopējā valsts ražošanas apjoma;

d) ar noteikumu, ka attiecīgie lauksaimnieki nav citas ražotāju organizācijas dalībnieki, kura to vārdā arī risina sarunas par šādiem līgumiem; tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos, kad lauksaimniekiem pieder divas atšķirīgas ražošanas vienības ģeogrāfiski dažādos apgabalos, dalībvalstis var atkāpties no šā nosacījuma;

e) ar noteikumu, ka uz svaigpienu neattiecas pienākums piegādāt, kas izriet no lauksaimnieka līdzdalības kooperatīvā, saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem; un

f) ja ražotāju organizācija informē tās dalībvalsts vai dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās tā darbojas, par svaigpiena apjomu, par kuru tiek risinātas šādas sarunas.

3. Neatkarīgi no 2. punkta c) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā izklāstītajiem nosacījumiem ražotāju organizācija var risināt sarunas, ievērojot 1. punktu, ar noteikumu, ka minētajai ražotāju organizācijai svaigpiena apjoms, par ko tiek risinātas minētās sarunas un kas tiek saražots vai piegādāts kādā konkrētā dalībvalstī, kuras piena ražošanas kopējais apjoms gadā ir mazāks par 500 000 tonnu, nepārsniedz 45 % no šīs dalībvalsts kopējā ražošanas apjoma.

4. Šajā pantā atsauces uz ražotāju organizācijām ietver arī šādu ražotāju organizāciju asociācijas.

5. Lai piemērotu 2. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu, Komisija ar līdzekļiem, kurus tā uzskata par piemērotiem, publisko svaigpiena ražošanas apjomus Savienībā un dalībvalstīs, izmantojot visjaunāko pieejamo informāciju.

6. Atkāpjoties no 2. punkta c) apakšpunkta un 3. punkta, pat ja nav pārsniegtas tajos noteiktās robežvērtības, šā punkta otrajā daļā minētā konkurences iestāde var atsevišķā gadījumā nolemt, ka konkrētai ražotāju organizācijai sarunas vai nu būtu jāatsāk, vai tām vispār nebūtu jānotiek, ja konkurences iestāde uzskata, ka tas ir nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu vai izvairītos nopietni kaitēt svaigpiena pārstrādes MVU, kas darbojas tās teritorijā.

Attiecībā uz sarunām, kas skar vairākas dalībvalstis, pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem Komisija, nepiemērojot 195. panta 2. punktā vai 196.b panta 2. punktā minēto procedūru. Citos gadījumos minēto lēmumu pieņem tās dalībvalsts valsts konkurences iestāde, uz kuru sarunas attiecas.

Šajā daļā minētos lēmumus nepiemēro pirms datuma, kad tie paziņoti attiecīgajiem uzņēmumiem.

7. Šajā pantā:

a) "valsts konkurences iestāde" ir iestāde, kas minēta 5. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 101. un 102. pantā (*);

b) "MVU" ir mikrouzņēmums, mazais vai vidējais uzņēmums Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (**) nozīmē.

8. Dalībvalstis, kurās notiek sarunas saskaņā ar šo pantu, paziņo Komisijai par 2. punkta f) apakšpunkta un 6. punkta piemērošanu.

126.d pants

Siera šķirņu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi piegādes regulēšana

1. Pēc ražotāju organizācijas, kas atzīta saskaņā ar 122. panta pirmās daļas a) punktu, starpnozaru organizācijas, kas atzīta saskaņā ar 123. panta 4. punktu, vai uzņēmumu grupas, kas minēta Regulas (EK) Nr. 510/2006 5. panta 1. punktā, pieprasījuma dalībvalstis uz ierobežotu laikposmu var paredzēt saistošus noteikumus par tādu siera šķirņu piegādes regulēšanu, kurām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu ir piešķirts aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

2. Šā panta 1. punktā minētie noteikumi atbilst 4. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, turklāt ievērojot to, ka nepieciešams, lai iepriekš būtu noslēgta vienošanās starp pusēm, kas darbojas Regulas (EK) Nr. 510/2006 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajā ģeogrāfiskajā apgabalā. Šādu vienošanos noslēdz starp vismaz divām trešdaļām piena ražotāju vai viņu pārstāvju, kuri saražo vismaz divas trešdaļas no 1. punktā minētā siera šķirnes ražošanai nepieciešamā svaigpiena, un vajadzības gadījumā vismaz divām trešdaļām šīs siera šķirnes ražotāju, kas ģeogrāfiskajā apgabalā, kurš minēts Regulas (EK) Nr. 510/2006 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā, saražo vismaz divas trešdaļas minētās siera šķirnes.

3. Piemērojot šā panta 1. punktu, izpildei attiecībā uz siera šķirnēm, kurām ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums, ģeogrāfiskās izcelsmes norāde svaigpienam, kā tas noteikts šīs siera šķirnes produkta specifikācijā, saistībā ar šo siera šķirni ir tāda pati kā ģeogrāfiskais apgabals, kas minēts Regulas (EK) Nr. 510/2006 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

4. Noteikumi, kas minēti 1. punktā:

a) attiecas tikai uz attiecīgo produktu piedāvājuma regulējumu, un to mērķis ir saskaņot šīs siera šķirnes piedāvājumu ar pieprasījumu;

b) ietekmē tikai attiecīgo produktu;

c) var būt saistoši ne vairāk kā trīs gadus, un šā laikposma beigās tos atjauno, ja ir saņemts jauns pieprasījums, kā minēts 1. punktā;

d) nerada traucējumus tādu produktu tirdzniecībai, uz kuriem neattiecas 1. punktā minētie noteikumi;

e) tie neattiecas ne uz vienu darījumu pēc attiecīgās siera šķirnes pirmā tirdzniecības posma;

- f) nepieļauj cenu noteikšanu, tostarp cenu orientējošu noteikšanu vai ieteikuma veidā;
- g) nepadara nepieejamu pārmērīgi lielu daļu attiecīgā produkta, kas pretējā gadījumā būtu pieejama;
- h) nerada diskrimināciju, neveido šķērslī jaunu dalībnieku ienākšanai tirgū un negatīvi neietekmē sīkražotājus;
- i) palīdz saglabāt attiecīgā produkta kvalitāti un/vai pilnveidot attiecīgo produktu;
- j) neskar 126.c pantu.

5. Šā panta 1. punktā minētos noteikumus publisko, izmantojot attiecīgās dalībvalsts oficiālu publikāciju.

6. Dalībvalstis veic pārbaudes, lai pārlicinātos, ka tiek ievēroti 4. punktā paredzētie nosacījumi, un gadījumos, kad kompetentās valsts iestādes ir atklājušas, ka šie nosacījumi nav ievēroti, atceļ 1. punktā minētos noteikumus.

7. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmus Komisijai visus 1. punktā minētos noteikumus, ko tās pieņēmušas. Komisija informē dalībvalstis par jebkuriem paziņojumiem par šādu noteikumu pieņemšanu.

8. Komisija jebkurā laikā var pieņemt īstenošanas aktus, pieprasot, lai dalībvalsts atceļ tās noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, ja Komisija konstatē, ka minētie noteikumi neatbilst šā panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ierobežo vai kropļo konkurenci ievērojamā iekšējā tirgus daļā, apdraud brīvu tirdzniecību vai Līguma 39. pantā noteikto mērķu sasniegšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 195. panta 2. punktā vai 196.b panta 2. punktā minēto procedūru.

126.e pants

Komisijas pilnvaras attiecībā uz piena un piena produktu nozares ražotāju organizācijām un starpnozaru organizācijām

1. Lai nodrošinātu, ka skaidri tiek definēti piena un piena produktu nozares ražotāju organizāciju un to asociāciju mērķi un pienākumi, tādējādi sekmējot šādu organizāciju darbības efektivitāti, neuzliekot liekus aprūtinājumus, Komisijai saskaņā ar 196.a pantu piešķir pilnvaras pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz:

- a) nosacījumiem starptautisku ražotāju organizāciju un ražotāju organizāciju starptautisku asociāciju atzīšanai;
- b) noteikumiem par to, kā un ar kādiem nosacījumiem attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir jāsniedz administratīva palīdzība, ja notiek starptautiska sadarbība;

c) papildu noteikumiem par to, kā aprēķināt svaigpiena apjomu, par kuru notiek sarunas, kas minētas 126.c panta 2. punkta c) apakšpunktā un 3. punktā.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas ir nepieciešami, lai:

- a) īstenotu ar ražotāju organizāciju, to asociāciju un starpnozaru organizāciju atzīšanu saistītos nosacījumus, kas minēti 126.a pantā un 126.b pantā;
- b) sniegtu paziņojumus, kā minēts 126.c panta 2. punkta f) apakšpunktā;
- c) dalībvalstis sniegtu paziņojumus Komisijai, kā tas paredzēts 126.a panta 4. punkta d) apakšpunktā, 126.b panta 3. punkta e) apakšpunktā, 126.c panta 8. punktā un 126.d panta 7. punktā;
- d) īstenotu procedūras saistībā ar administratīvo palīdzību, ja notiek starptautiska sadarbība.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 196.b panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.

(*) OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp. Redakcionāla piezīme: Regulas (EK) Nr. 1/2003 nosaukums pielāgots, lai ņemtu vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma pantu numerāciju atbilstīgi Lisabonas līguma 5. pantam; sākotnējā atsauce bija uz Līguma 81. un 82. pantu.

(**) OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.”;

4) regulas 175. pantā vārdus “ievērojot šīs regulas 176. un 177. pantu” aizstāj ar vārdiem “ievērojot šīs regulas 176. līdz 177.a pantu”;

5) iekļauj šādu pantu:

“177.a pants

Nolīgumi, lēmumi un saskaņotas darbības piena un piena produktu nozarē

1. LESD 101. panta 1. punkts neattiecas uz atzītu starpnozaru organizāciju nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, kuru mērķis ir veikt šīs regulas 123. panta 4. punkta c) apakšpunktā minētās darbības.

2. Šā panta 1. punktu piemēro vienīgi, ja:

- a) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības ir paziņotas Komisijai; un
- b) trīs mēnešu laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas Komisija, nepiemērojot 195. panta 2. punktā vai 196.b panta 2. punktā minēto procedūru, nav konstatējusi, ka nolīgumi, lēmumi vai saskaņotās darbības neatbilst Savienības noteikumiem.

3. Nolīgumus, lēmumus un saskaņotas darbības nevar ieviest, pirms nav beidzies 2. punkta b) apakšpunktā norādītais laikposms.

4. Par Savienības noteikumiem neatbilstīgiem jebkurā gadījumā uzskata šādus nolīgumus, lēmumus un saskaņotas darbības, ja tie:

- a) var izraisīt jebkāda veida tirgu sadalīšanu;
- b) var apdraudēt tirgus organizācijas netraucētu darbību;
- c) var radīt konkurences kropļojumus un nav būtiski to kopīgās lauksaimniecības politikas mērķu sasniegšanai, uz kuriem vērsta starpnozaru organizācijas darbība;
- d) ietver cenu noteikšanu;
- e) var radīt diskrimināciju vai likvidēt konkurenci attiecībā uz konkrēto produktu ievērojamu daudzumu.

5. Ja pēc 2. punkta b) apakšpunktā minētā laikposma beigām Komisija atzīst, ka nav izpildīti nosacījumi 1. punkta piemērošanai, tā, nepiemērojot 195. panta 2. punktā vai 196.b panta 2. punktā minēto procedūru, pieņem lēmumu, paziņojot, ka attiecīgajam nolīgumam, lēmumam vai saskaņotai darbībai piemēro LESD 101. panta 1. punktu.

Minēto Komisijas lēmumu nepiemēro agrāk kā dienā, kad tas paziņots attiecīgajai starpnozaru organizācijai, ja vien šī starpnozaru organizācija nav iesniegusi nepareizu informāciju vai ļaunprātīgi izmantojusi šā panta 1. punktā minēto atbrīvojumu.

6. Daudz gadu nolīgumu gadījumā paziņošana par pirmo gadu ir spēkā turpmākajiem nolīguma gadiem. Tomēr šādā gadījumā Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc citas dalībvalsts lūguma jebkurā laikā var paziņot, ka konstatēta neatbilstība.

7. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas ir nepieciešami vienādi šā panta piemērošanai. Šādus īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 196.b panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.”;

6) regulas 184. pantu groza šādi:

a) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6) līdz 2010. gada 31. decembrim un 2012. gada 31. decembrim – Eiropas Parlamentam un Padomei par tirgus stāvokļa attīstību un sekojošiem nosacījumiem piena kvotu sistēmas darbības pakāpeniskai izbeigšanai, vajadzības gadījumā, pievienojot atbilstīgus priekšlikumus.”;

b) pievieno šādu punktu:

“9) līdz 2014. gada 30. jūnijam un 2018. gada 31. decembrim – Eiropas Parlamentam un Padomei par tirgus situāciju piena un piena produktu nozarē

un jo īpaši par 122. panta pirmās daļas a) punkta iii) apakšpunkta darbību un 123. panta 4. punkta, 126.c, 126.d, 177.a, 185.e un 185.f panta darbību, īpaši izvērtējot to ietekmi uz piena ražotājiem un piena ražošanu mazāk attīstītos reģionos saistībā ar vispārējo mērķi saglabāt šajos reģionos ražošanu, un ietverot iespējamās iniciatīvas, lai lauksaimniekus rosinātu noslēgt kopīgas ražošanas nolīgumus, un pievieno attiecīgus priekšlikumus.”;

7) iekļauj šādus pantus:

“185.e pants

Obligātie paziņojumi piena un piena produktu nozarē

Sākot ar 2015. gada 1. aprīli, svaigpiena pirmie pircēji valsts kompetentajai iestādei paziņo svaigpiena apjomu, kas tiem piegādāts katru mēnesi.

Šajā pantā un 185.f pantā “pirmais pircējs” ir uzņēmums vai grupa, kas iepērk pienu no ražotājiem, lai:

- a) to savāktu, iepakotu, uzglabātu, atdzesētu vai pārstrādātu, tostarp saskaņā ar līgumu;
- b) to pārdotu vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas apstrādā vai pārstrādā pienu vai piena produktus.

Dalībvalstis informē Komisiju par svaigpiena apjomu, kā minēts pirmajā daļā.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus ar noteikumiem par šādu paziņojumu apjomu, saturu, veidu un grafiku un pasākumiem saistībā ar dalībvalstu pienākumu sniegt Komisijai informāciju saskaņā ar šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 196.b panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.

185.f pants

Līgumattiecības piena un piena produktu nozarē

1. Ja dalībvalsts nolemj, ka par katru tās teritorijā veiktu lauksaimnieka svaigpiena piegādi svaigpiena pārstrādātājam ir jābūt starp abām pusēm noslēgtam rakstiskam līgumam, un/vai nolemj, ka pirmajam pircējam jāiesniedz lauksaimniekam rakstisks priekšlikums līguma noslēgšanai par svaigpiena piegādi, šāds līgums un/vai šāds piedāvājums noslēgt līgumu atbilst 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Ja dalībvalsts nolemj, ka par katru lauksaimnieka svaigpiena piegādi svaigpiena pārstrādātājam ir jābūt starp abām pusēm noslēgtam rakstiskam līgumam, tā lemj arī par to, kurš piegādes posms vai posmi aptverts vai aptverti ar šādu līgumu, ja svaigpiena piegādi veic ar vienu vai vairāku piena savācēju starpniecību. Šajā pantā “savācējs” ir uzņēmums, kas no lauksaimnieka vai cita savācēja saņemto svaigpienu transportē svaigpiena pārstrādātājam vai nākamajam savācējam, un katrā no šiem gadījumiem īpašumtiesības uz svaigpienu tiek nodotas tālāk.

2. Līgumu un/vai līguma piedāvājumu:

- a) iesniedz pirms piegādes;
- b) sagatavo rakstiski; un
- c) īpaši iekļauj šādus elementus:
  - i) cenu, kas maksājama par piegādāto svaigpienu, kura:
    - ir nemainīga un noteikta līgumā, un/vai
    - tiek aprēķināta, apvienojot līgumā noteiktos faktorus, kas var ietvert tirgus rādītājus, kuri atspoguļo izmaiņas tirgus nosacījumos, piegādāto apjomu un piegādātā svaigpiena kvalitāti vai sastāvu;
  - ii) svaigpiena apjomu, kuru var piegādāt un/vai kas jāpiegādā, un šādu piegāžu grafiku;
  - iii) līguma darbības ilgumu, kas var būt vai nu noteikts ilgums, vai nenoteikts ilgums ar izbeigšanas klauzulām;
  - iv) informāciju par maksājuma termiņiem un procedūrām;
  - v) pasākumus svaigpiena savākšanai vai piegādei; un
  - vi) noteikumus, ko piemēro nepārvaramas varas gadījumos.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, līgums un/vai līguma piedāvājums nav vajadzīgs, ja lauksaimnieks svaigpienu piegādā kooperatīvam, kura dalībnieks ir arī lauksaimnieks, ja kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem, ir iekļauti noteikumi, kuru ietekme ir tāda pati kā tiem, kas noteikti 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā.

4. Puses brīvi pārrunā visus lauksaimnieku, savācēju vai svaigpiena pārstrādātāju par svaigpiena piegādi noslēgto līgumu elementus, tostarp tos elementus, kas norādīti 2. punkta c) apakšpunktā.

Neatkarīgi no pirmās daļas:

- i) ja dalībvalsts nolemj, ka saskaņā ar šā panta 1. punktu par katru svaigpiena piegādi ir jābūt rakstiskam līgumam, tā var noteikt minimālo ilgumu, kas attieksies tikai uz rakstiskiem līgumiem starp lauksaimnieku un pirmo svaigpiena pircēju. Šāds minimālais ilgums ir vismaz seši mēneši, un tas neatstāj kaitīgu ietekmi uz iekšējā tirgus pienācīgu darbību; un/vai
- ii) ja dalībvalsts nolemj, ka pirmajam pircējam saskaņā ar 1. punkta prasībām ir jāiesniedz lauksaimniekam rakstisks priekšlikums līgumam par svaigpiena piegādi, tā var paredzēt, ka piedāvājumā jānorāda minimālais šā līguma darbības ilgums, kā to šajā nolūkā nosaka valsts tiesību akti. Šāds minimālais ilgums ir vismaz seši mēneši un neatstāj kaitīgu ietekmi uz iekšējā tirgus pienācīgu darbību.

Otrā daļa neskar lauksaimnieka tiesības noraidīt šādu minimālo darbības ilgumu ar noteikumu, ka tas par noraidījumu paziņo rakstiski. Šajā gadījumā abas puses var brīvi apspriest visus līguma elementus, tostarp elementus, kas norādīti 2. punkta c) apakšpunktā.

5. Dalībvalstis, kuras izmanto šajā pantā paredzētas iespējas, paziņo Komisijai par to, kā tās tiek piemērotas.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz nepieciešamos pasākumus attiecībā uz šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta un 3. punkta vienādu piemērošanu, un pasākumus saistībā ar paziņojumiem, kas dalībvalstīm jāsniedz saskaņā ar šā panta prasībām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 196.b panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.”;

8) regulas VII daļas I nodaļā pievieno šādus pantus:

“196.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 126.e panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2012. gada 2. aprīļa. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automatiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 126.e panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 126.e panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja līdz minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

196.b pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, ko sauc par Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteju. Minētā komiteja ir komiteja atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai

(ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (*).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.”;

9) regulas 204. pantam pievieno šādu punktu:

“7. Attiecībā uz piena un piena produktu nozari 122. panta pirmās daļas a) punkta iii) apakšpunktu, 123. panta

4. punktu un 126.a, 126.b, 126.e un 177.a pantu piemēro no 2012. gada 2. aprīļa līdz 2020. gada 30. jūnijam, un 126.c, 126.d, 185.e un 185.f pantu piemēro no 2012. gada 3. oktobra līdz 2020. gada 30. jūnijam.”

2. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no 2012. gada 2. aprīļa.

Tomēr Regulas (EK) Nr. 1234/2007 126.c, 126.d, 185.e un 185.f pantu, kas iekļauti ar šo regulu, piemēro no 2012. gada 3. oktobra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 14. martā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN*

LABOJUMI

Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 211/2011 (2011. gada 16. februāris) par pilsoņu iniciatīvu

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 65, 2011. gada 11. marts)

13. un 15. lappusē III pielikuma A un B daļā paziņojumā par personas datu aizsardzību:

tekstu: “. . kuri saņemti par šo ierosināto pilsoņu iniciatīvu (skatīt 9. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāris Regulā (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu), . .”

lasīt šādi: “. . kuri saņemti par šo ierosināto pilsoņu iniciatīvu (skatīt 8. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 211/2011 (2011. gada 16. februāris) par pilsoņu iniciatīvu), . .”

16. lappusē III pielikuma C daļas 2. punktā, Grieķija, 3. ievilkumā:

tekstu: “— Βεβαίωση Εγγραφής Πολιτών Ε.Ε./Εγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη Ε.Ε. (uzturēšanās atļauja/pastāvīgas dzīvesvietas apliecība)”

lasīt šādi: “— Βεβαίωση Εγγραφής Πολιτών Ε.Ε./Εγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη Ε.Ε. (dzīvesvietas apliecība/pastāvīgas dzīvesvietas apliecība)”.

17. lappusē III pielikuma C daļas 2. punktā, Luksemburga:

tekstu: “— Numéro d'identification national (numurs, kas norādīts uz sociālā nodrošinājuma identifikācijas apliecības)”

lasīt šādi: “— Numéro d'identification national (numéro inscrit sur la carte d'identification de la Sécurité sociale) (numurs, kas norādīts uz sociālā nodrošinājuma identifikācijas apliecības)”.

18. lappusē III pielikuma C daļas 2. punktā, Rumānija, 4. ievilkumā:

tekstu: “— Cartea de rezidenta permanenta pentru cetatenii UE (pastāvīgās uzturēšanās apliecība ES pilsoņiem)”

lasīt šādi: “— Cartea de rezidenta permanenta pentru cetatenii UE (pastāvīgās dzīvesvietas apliecība ES pilsoņiem)”.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

